

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ

ΟΛΗΝ εκείνη τη νύχτα, δεν είχε κοιμηθεί καθόλου η Μαρία. Τα ημερολόγια γλάρωσαν τα μάτια της. Μα, μέσα στον ύπνο της, την έβλεπε ένας τρομακτικός εφιάλτης κι' έπιασε το λαιμό της με τα δυο της χέρια, θυγγώντας μια κραυγή: «Ανασηκώθηκε στο κρεβάτι της και ξέσπασε σε κλάμα.

«Ήταν φριχτό! Ήταν τόσο ζωντανό το όνειρο που είχε δη! Ο Μίμης, μ' ένα σατανικό πρόσωπο, κατακόκκινο, την είχε πλησιάζει σιγά, σιγά, και την είχε πιάσει από το λαιμό. Τα χέρια του —κάτι μεγάλα χέρια με μακρούλα δάχτυλα— άρχιζαν να τη σφίγγουν, να τη σφίγγουν δυνατά...

«Ενας λυγμός, τώρα ανέβασε στο λαιμό της και άρχισε να κλείει απελπιστικά, γοερά. Μόνη καθώς ήταν σ' αυτό το σπιτάκι με τα δυο δωμάτια, ποιός να την άκουσε, ποιός να την παρηγορήσει.

Πόσο έμεινε σ' αυτή τη θέση; Πόσο έκλαψε; Τι ώρα ήταν; Αυτά όλα δεν είχαν σημασία για τη Μαρία. Ο χρόνος είχε εγκαταλείψει τη σκέψη της, όπως την εγκατέλειψαν τα πάντα κι' έμεινε μόνη, μακριά από συγγενείς και φίλους, μακριά από την κοινωνία, μα κι' από τον ίδιο τον εαυτό της.

Καμμία ελπίδα σωτηρίας και ζωής δεν φάνηκε τη σκέψη της. Όλα ήταν σκοτεινά κι' απελπιστικά μέσα της και γύρω της.

Τι την ήθελε, τέτοια ζωή; Ναί, γιατί ζούσε; Τι περίμενε;

Κι' άλλες φορές το σκέφτηκε, μα τώρα το είχε πάρει πιά απόφαση. Θάφευγε μια για πάντα, θάβαζε ένα τέρμα στα βάσανά της, θ' αποχαιρέτουσε τη ζωή!

Η σκέψη της αυτοκτονίας είχε ριζώσει τώρα για καλά μέσα στο μυαλό της. Σηκώθηκε απότομα κι' έριξε μια ματιά μέσα στο συρταράκι του κομοδίνου. Εκεί μέσα βρισκόταν η απολύτως της! Τα μάτια της γούλωσαν, μπρός στο σωληνάριο με τα χάπια.

Το πήρε. Δεν έκλεισε το συρταράκι. Μόνο τράβηξε για την κουζίνα. Άνοιξε τη θύση και δρόσισε το πρόσωπό της. Έπειτα γύρισε στο δωμάτιό της και χτενίστηκε.

Ο καθρέφτης δεν της μιλούσε πιά, δεν της έλεγε πόσο ήταν όμορφη, γιατί τα μάτια της ήταν θαμπωμένα από τα δάκρυα. Ντύθηκε μηχανικά κι' έπειτα έκανε ένα γύρο στο σπίτι.

«Έριξε μια ματιά γύρω της, στα λίγα επίπλάκια. Τ' αποχαιρέτουσε κι' αυτά με τη σκέψη... Και εφάρμακα, καθώς κύταζε ένα πεσσετάκι που στόλιζε ένα τραπέζι, θυμήθηκε τη Ρηνούλα. Αυτή της το είχε κεντήσει και της το χάρισε, την ημέρα που έφυγε από τη Σπάρτη.

—Να σου είναι καλορρίζικο, της είχε πη. Σου εύχομαι καλή τύχη! Ουμμάται, που τη συνόδευσε ως το λεωφορείο και την αποχαιρέτησε.

Κανείς δεν ήξερε για το λόγο έφευγε. Καμμία φιλενάδα της δεν είχε μάθει το μυστικό της. Σ' όλους ειπ' η πη, πώς την καλούσε στην 'Αθήνα ένας μακρινός συγγενής τους. Ούτε μητέρα, ούτε πατέρα, ούτε αδελφία είχε η Μαρία. Είχε μείνει από μικρή όρφανη και τα κατάφερε να μεγαλώσει στο μικρό σπιτάκι τους, με ξενοδουλείες, κεντήματα, πλεξίματα.

Σαν νέα κι' όμορφη που ήταν, έπλαθε όνειρα και σχέδια για το μέλλον.

Οι φιλενάδες της την αγαπούσαν και την εκτιμούσαν, για την φρόνημη και ήρεμη ζωή, που έκανε. Πασιπάντων εκείνη η Ρηνούλα, την αγαπούσε σαν αδελφή της.

Με τους νέους της γειτονιάς εί-

Ο καθρέφτης δεν της μιλούσε πιά...

χε μόνο φιλικές σχέσεις, κι' αυτόι την εκτιμούσαν για τη σοβαρότητά της.

Η καυμένη η Ρηνούλα! Τι θάλεγε τώρα, όταν θα μάθαινε ότι πέθανε; Τι να πη; Κανείς δεν ήξερε το μυστικό της.

Κι' από το μυαλό της, σαν σπινθήρας, περπάσε η σκέψη: μήπως θάνατος στο νού τους το κακό! Πώς θα κρίνανε το θάνατό της; Τι θάλεγε το κοινοσημολιό;

«Όχι, αυτό δεν το ήθελε ποτέ! Έπρεπε να τη δικαιολογήσουν, να τη λυπηθούν.

Κάθισε μπρός στο τραπέζι κι' έβγαλε από το συρτάκι μερικά χαρτιά και ένα φάκελλο. Θά τους έγραφε... Σε ποιόν; Στη Ρηνούλα, την καλή της φίλη. Ναί, σ' αυτήν θα τράβαρε όλα, και θα δολάφρωνε την ψυχή της, σαν με μια εξομολόγηση, γι' αυτό που ετοιμαζόταν να κάνει.

Άρχισε λοιπόν να γράφει: «Αγαπητή μου Ρηνούλα, έπειτα από τρεις μήνες, γιατί σου χρωστά μια εξήγηση. Είσαι η καλλίτερη μου

φίλη, και σε θεωρούσα πάντα σαν αδελφή μου.

»Έκανα όμως ένα μεγάλο σφάλμα, και τώρα που θεωρώ τον εαυτό μου ένοχο, τώρα που βρίσκομαι στην πιο κρίσιμη στιγμή, στο τέλος της ζωής μου, θεωρώ καθήκον μου να σου κάνω μια εξομολόγηση:

»Τίποτα από όσα σου είχα πη, Ρηνούλα μου, δεν ήταν αλήθεια! Τίποτα από όσα σου είχα γράψει ως τώρα, δεν ήταν σωστό. Άλλη ήταν η αλήθεια, μα δεν σου την είχα πη, γιατί φοβόμουν τον ίδιο τον εαυτό μου. Φοβόμουν τον κόσμο, το κοινοσημολιό. Δεν ήθελα να εκτεθώ στα μάτια σας και στη συνείδησή σας.

»Ψέματα είπα, πώς ήρθα στην 'Αθήνα κοντά σ' ένα μακρινό συγγενή μου. Όχι! Η αλήθεια ήταν άλλη.

»Τότε, σας είπα, για να δικαιολογήσω την αναχώρησή μου, πως πηγαίνω σε κάποιο μακρινό συγγενή. Ήθελα αργότερα να σας κάνω μια έκπληξη.

»Κ' έφυγα... Έκείνος με παρέλασε και με πήγε σ' ένα μακρινό σπιτάκι με δυο δωμάτια, ώραία επίπλωμένα. Μου είπε, πως θάμεινα εκεί ως που να τακτοποιήσω τα πράγματά με τους δικούς του. Έρχοταν κάθε βράδυ, μ' έπαιρνε, δαγίναμε έξω, τρώγαμε σε κανένα εξοχικό κέντρο και γυρίζαμε άργα. Αργότερα άρχισε να μένει μαζί μου και να φεύγει το πρωί.

»Όπως καταλαβαίνεις, είχα γίνει δική του, σε μια στιγμή ενθουσιασμού, κι' από τότε άρχισα να έχω τύψεις, γιατί δεν περίμενα την ημέρα του γάμου μας, για τον οποίο εκείνος δεν μου έλεγε τίποτα. Δεν μου μιλούσε πιά, ούτε για τους γονείς του. Άρχισα να στενοχωριέμαι μ' αυτή τη ζωή, και του μίλησα εγώ.

»Από τότε άρχισε να μ' ηρχνεται συχνά να με δρίσκει και προσαρμόζονταν διάφορες δουλειές, ώσπου μια μέρα μουστειλε ένα γράμμα, συμβουλευτόντάς με να γυρίσω στον τόπο μου και προσθέτοντας ότι είχε σκεφθεί σκληρά να πάρη γυναίκα από επαρχία. Τρελλάθηκα. Δεν ήξερα τί να κάνω, που ν' άποταθώ, γιατί ούτε τη διευθυνσί του είχα, ούτε γνώριζα κανένα δικό του. Χρήματα δεν είχα, εκτός από κάτι πολύ λίγα. Δοκίμασα να δουλέψω. Μα του κάκου.

»Κι' αποφάσισα να πεθάνω... *

Τη στιγμή εκείνη, χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. Η Μαρία νόμισε πως ήταν ο Μίμης. Μα δεν ήταν εκείνος. Ήταν ένας άλλος, σενός νέος, που τη χαιρέτησε με ευγένεια και μπήκε στο σπίτι της.

—Μου είπαν ότι αυτό το σπιτάκι νοικιάζεται όπως είναι... της είπε.

—Πραγματικά, απάντησε η Μαρία, από αύριο θα είναι στη διάθεσή σας.

Και την πήραν τα κλάματα. —Τι έχετε, δεσποινίς; —Η ματιά του νέου έπεσε στο ατέλειωτο γράμμα, στην τελευταία φράση:

«Κι' αποφάσισα να πεθάνω...» Κάτι κατάλαβε... Γύρισε να την παρηγορήσει, να μάθη τί συμβαίνει. Κι' η Μαρία, πάνω στην απελπισία της, του τα διηγήθηκε όλα, ανάμεσα σε αναφυλλήτα.

—Το κτήνος! μουμούρισε ο νέος. Μην κλαίτε, είσθε μια εξαιρετική κοπέλλα και ο Θεός δεν θα σας αφήσει να κάνετε εκείνο που σκεφθήκατε. Γι' αυτό έστειλε μένα!

Σάστισε κι' ο ίδιος με τη φράση που είπε. Σανκνιτταζε τη Μαρία, της χαιδέιχε τα μαλλιά και προσέθετε:

—Όχι, δεν θα φύγετε από τον κόσμο, ούτε απ' αυτό το σπίτι. Χτές πήρα το δίπλωμά μου. Είμαι γιατρός. Είμαι μόνος... Σας συμβαδίζω από την πρώτη στιγμή, που πάθησα εδώ μέσα. Θέλει να μείνει μαζί μου, Μαρία; Είμαι ένας τίμιος νέος και θα μπορούσα να συστήσω για γάμο. Απ' έρω περιμένει το ασυκινητάκι μου. Πάμε να φάμε κάπου και να τα συζητήσουμε.

Η Μαρία ακούμπησε στο χέρι του. Άκουμπησε στον άνθρωπο που της έστειλε ο Θεός, για να γίνει για πάντα ο συντροφός της.

ΜΙΡΑΝΤΑ

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ρωτικό πάθος, από φλόγα που μ' έκαιγε. Δεν καταλάβαινα άλλο τίποτα, παρά πως ο άντρας αυτός ήταν της τύχης μου.

Μια μέρα έλαβα ένα γράμμα του που με προσκαλούσε στην 'Αθήνα, να με γνωρίση στους γονείς του, αλλά μου έκανε τη σύσταση να το κρατήσω μυστικό. Μου ώριζε και την ημέρα της αναχωρήσεώς μου, για να με περιμένει στο Πρακτορείο, να με παραλάβει.

Τότε, σας είπα, για να δικαιολογήσω την αναχώρησή μου, πως πηγαίνω σε κάποιο μακρινό συγγενή. Ήθελα αργότερα να σας κάνω μια έκπληξη.

»Κ' έφυγα... Έκείνος με παρέλασε και με πήγε σ' ένα μακρινό σπιτάκι με δυο δωμάτια, ώραία επίπλωμένα. Μου είπε, πως θάμεινα εκεί ως που να τακτοποιήσω τα πράγματά με τους δικούς του. Έρχοταν κάθε βράδυ, μ' έπαιρνε, δαγίναμε έξω, τρώγαμε σε κανένα εξοχικό κέντρο και γυρίζαμε άργα. Αργότερα άρχισε να μένει μαζί μου και να φεύγει το πρωί.

»Όπως καταλαβαίνεις, είχα γίνει δική του, σε μια στιγμή ενθουσιασμού, κι' από τότε άρχισα να έχω τύψεις, γιατί δεν περίμενα την ημέρα του γάμου μας, για τον οποίο εκείνος δεν μου έλεγε τίποτα. Δεν μου μιλούσε πιά, ούτε για τους γονείς του. Άρχισα να στενοχωριέμαι μ' αυτή τη ζωή, και του μίλησα εγώ.

»Από τότε άρχισε να μ' ηρχνεται συχνά να με δρίσκει και προσαρμόζονταν διάφορες δουλειές, ώσπου μια μέρα μουστειλε ένα γράμμα, συμβουλευτόντάς με να γυρίσω στον τόπο μου και προσθέτοντας ότι είχε σκεφθεί σκληρά να πάρη γυναίκα από επαρχία. Τρελλάθηκα. Δεν ήξερα τί να κάνω, που ν' άποταθώ, γιατί ούτε τη διευθυνσί του είχα, ούτε γνώριζα κανένα δικό του. Χρήματα δεν είχα, εκτός από κάτι πολύ λίγα. Δοκίμασα να δουλέψω. Μα του κάκου.

»Κι' αποφάσισα να πεθάνω... *

Τη στιγμή εκείνη, χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. Η Μαρία νόμισε πως ήταν ο Μίμης. Μα δεν ήταν εκείνος. Ήταν ένας άλλος, σενός νέος, που τη χαιρέτησε με ευγένεια και μπήκε στο σπίτι της.

—Μου είπαν ότι αυτό το σπιτάκι νοικιάζεται όπως είναι... της είπε.

—Πραγματικά, απάντησε η Μαρία, από αύριο θα είναι στη διάθεσή σας.

Και την πήραν τα κλάματα. —Τι έχετε, δεσποινίς; —Η ματιά του νέου έπεσε στο ατέλειωτο γράμμα, στην τελευταία φράση:

«Κι' αποφάσισα να πεθάνω...» Κάτι κατάλαβε... Γύρισε να την παρηγορήσει, να μάθη τί συμβαίνει. Κι' η Μαρία, πάνω στην απελπισία της, του τα διηγήθηκε όλα, ανάμεσα σε αναφυλλήτα.

—Το κτήνος! μουμούρισε ο νέος. Μην κλαίτε, είσθε μια εξαιρετική κοπέλλα και ο Θεός δεν θα σας αφήσει να κάνετε εκείνο που σκεφθήκατε. Γι' αυτό έστειλε μένα!

Σάστισε κι' ο ίδιος με τη φράση που είπε. Σανκνιτταζε τη Μαρία, της χαιδέιχε τα μαλλιά και προσέθετε:

—Όχι, δεν θα φύγετε από τον κόσμο, ούτε απ' αυτό το σπίτι. Χτές πήρα το δίπλωμά μου. Είμαι γιατρός. Είμαι μόνος... Σας συμβαδίζω από την πρώτη στιγμή, που πάθησα εδώ μέσα. Θέλει να μείνει μαζί μου, Μαρία; Είμαι ένας τίμιος νέος και θα μπορούσα να συστήσω για γάμο. Απ' έρω περιμένει το ασυκινητάκι μου. Πάμε να φάμε κάπου και να τα συζητήσουμε.

Η Μαρία ακούμπησε στο χέρι του. Άκουμπησε στον άνθρωπο που της έστειλε ο Θεός, για να γίνει για πάντα ο συντροφός της.

ΜΙΡΑΝΤΑ

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΖΕΣΤΑ ΑΜΠΙΓΙΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Οί γιορτές πλησιάζουν: Είναι πιά η τελευταία ώρα να ετοιμάσετε τη γκαρνταρόμπα σας, για τις χαρούμενες ημέρες που σας περιμένουν: για τις γιορτές στο σπίτι, για τις μικρές φιλικές επισκέψεις και για τις πιο επίσημες δεξιώσεις. Θα ασχοληθούμε, λοιπόν, πρώτα με το πρόβλημα του ντυσιματός σας σε οικογενειακό ή φιλικό κύκλο.

Θα είστε πάντα κατάλληλα ντυμένη μ' ένα ζεστό αμπιγιέ φόρεμα σε κομψή και απλή γραμμή, φτιαγμένο από ένα πρακτικό μάλλινο ύφασμα. Θα σας περινοήσουμε τώρα όχτώ από τα πιο κομψά μοντέλα, που λανσάρουνται την εποχή αυτή στις παριζιάνικες μπουτιέ. Το πρώτο είναι ένα ίσιο φόρεμα, γαργαρισμένο μπροστά με φλόγκο. Το ντεκολτέ είναι ίσιο στους ώμους και στρογγυλεμένο μπρός και πίσω. Το κορσάκι είναι φορμαρισμένο χωρίς στις πένες του και η φούστα γαργαρίζεται επίσης με πιέτες-πένες. Τα μακριά μανίκια του φορέματος είναι πολύ στενά. Σας χρειάζονται για το φόρεμα αυτό 2 μ. 10. Όλα τα μέτρα που θα σας δώσουμε εδώ, είναι πάντα λογαριασμένα για ύφασματα σε φάρδος 140 πόντων.

Ένα άλλο μοντέλο, σε έβαζε γραμμή «πρενσές», έχει μανίκια μέχρι τον αγκώνα. Μια ντεκολτέ μαρκάρι το στήθος και μια «πάτ» το κομψό του κορσάκι. Θα γαργαρίζεται το φόρεμα μ' ένα μικρό και πεστό γιακά. Για το φόρεμα αυτό, σας χρειάζονται μόνο 1 μ. 70. Για το δεύτερο μοντέλο σε γραμμή «πρενσές», με ντεκολτέ μπρός και πίσω, πένες στη μέση και μακριά στενά μανίκια, θα χρειασθίτε λίγο περισσότερο ύφασμα, δηλαδή 1 μ. 95. Το ντεκολτέ του φορέματος αυτού είναι σκέτο και φτάνει μέχρι στο λαιμό. Θα το γαργαρίζετε μ' ένα μεγάλο μπιζού.

Μπορείτε να φτιάξετε επίσης ένα αμπιγιέ φόρεμα-σεμιζέ, είτε από καντριγιέ ύφασμα, είτε από μάλλινο «κασμίρ» με ανατολίτικα σχέδια. Το καντριγιέ μονοκόμματο μοντέλο έχει στρογγυλό στενό γιακά και μακριά μανίκια με ανδρικά μανικέτια, που συγκρατούνται μ' ένα ξενάρι κομπιά. Το κορσάκι γαργαρίζεται με μια τσέπη πάνω από τη μέση. Σας χρειάζονται για το φόρεμα αυτό 2 μ. 20. Για το δεύτερο αμπιγιέ σεμιζέ από «κασμίρ» με μυτερό ντεκολτέ και μυτερό γιακά, που φαδανίει μπροστά, σας χρειάζονται μόνο 2 μ. 10. Το μοντέλο αυτό είναι επίσης μονοκόμματο και το κορσάκι του κλείνει με τρία ξενάγια κομπιά. Μια μονόχρωμη ζώνη σε αντίθετο τόνο και περασμένη από θηλειές δένεται μπροστά με κόμπο. Η φούστα έχει μπρός και πίσω ραφές και έλο το φόρεμα είναι λίγο φορμαρισμένο, χωρίς στις μικρές πένες, πάνω και κάτω από τη μέση.

Ένα πολύ κομψό μοντέλο σε σπορτίβ γραμμή κλείνει μπροστά μέχρι κάτω από το γιακά, που είναι κομμένος σε σισλίβ γραμμή. Η φούστα γαργαρίζεται μπροστά με μια βαθειά πιέττα. Τα μανίκια είναι κι' εδώ μακριά και

Πολύ κομψό βραδυνό φόρεμα από μαρόν-χρυσή δαντέλλα σε μόλις έβαζε γραμμή, με πρωτότυπο πλαστρόν από μαρόν μεταξινό, κεντητό με πέρλες και γαργαρισμένο με βολάν.

Ντέ-πιες και ταγιέρ από καμινό. Το ντέ-πιες έχει μαγιέττια τύπου «πουκάμισου» και φορέται με μάλλινο πουλόβερ σε αντίθετο χρώμα.

τε, με την κατάλληλη τοποθέτησι των μικρών κομπιτών, να μαρκάρετε μια υψηλή μέση, σε κάθε παλτό με συνηθισμένη κοίτη. Σ' αυτήν την περίπτωση, τα κομπιτά τελειώνουν λίγο πιο πάνω από τη μέση.

ΜΙΚΡΑ ΛΟΥΞΑΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΣΟΡΤΙ ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ

Τα αδιάβροχα εφέτος, δεν αποτελούν μόνο ένα ντύσιμο για τις βροχερές ημέρες, αλλά χρησιμοποιούνται, αν είναι φτιαγμένα από λουσατί πατώτη ύλη, σαν πολύ κομψή συμπλήρωση για το μικρό άμπιγιέ φόρεμα. Μπορεί να γίνουν από μεταξωτό, από «λακέ» και γυναικωτό ύφασμα, από «κλόκε» νάυλον και από απομίμηση φιδιού ή κοροδεύλου. Γαυνίζονται δε με γούνα, φράντζες ή όμορφα κομπιτά.

Ένα φουφώ με μακριά μανίκια και δβάλ ντεκολτέ, φτιαγμένο από άσπρο «κλόκε» ή ύφασμα, συμπληρώνεται μ' ένα φρεϊντό κόκκινο αδιάβροχο σε σπορτίβ γοαμική, με δβάλ ντεκολτέ. Ο γιακάς, καθώς και τα ραμπά κόκκινο βελούδο. Ένα σύνολο σε ρομαντικό στιλ είναι το ακόλουθο: μωβ φουφώ με πολλά βολάν 7)8 μανίκια και ριχτό αδιάβροχο από μαύρο «κλόκε» νάυλον με γούνινο γιακά-σμιόγκι. Πολύ άμπιγιέ είναι επίσης το έξης σύνολο: βραδυινό πορέμα-πορεγιές από ροζ «όττομάν» με κοντό κορσά σε σχήμα «Δ», μικρό ντεκολτέ και μακριές πένες. Συνδυάζεται μ' ένα πλαστικό αδιάβροχο, που είναι ταγιέρ και που γαυνίζεται με γούνινο γιακά-ταγιέρ και μεταξωτές φράντζες. Αυτές τοποθετούνται στο ύψος της χαμηλής μέσης, κάτω από μια πιέττα με γαζί.

Ένα φόρεμα-άμπι από κόκκινο «κλόκε» ύφασμα συμπληρώνεται μ' ένα αδιάβροχο από άσπρο πικέ νάυλον με χρυσά κομπιτά. Σ' ένα άσπρο φόρεμα από κρέπ ή «φρασόν» ύφασμα ταιριάζει ένα αδιάβροχο από απομίμηση κοροδεύλου ή από πράσινο πλαστικό. Μ' ένα σεμιζι ή με μια τυνή από ανοιχτό χοντρό λαμέ, γαυνιζόμενο με γιακά και μαγιέτ-

ΚΟΜΨΑ ΤΑΓΙΕΡ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τα ταγιέρ που συμπληρώνονται μ' ένα άσορτί παλτό ή με μια κάπα φτιαγμένη από το ίδιο ύφασμα, είναι απλά κομμένα, μα γαυνίζονται πολλές φορές με δαντέλλα σε αντίθετο ή μαύρο χρώμα. Η δαντέλλα αυτή είναι φυσικά, μάλλινη και άρκετά χοντρή και τοποθετείται, αντί γιακά, γύρω στο λαιμό και μπροστά στο άνοιγμα της ζακέτας. Αποφύγετε την δαντελλένια γαυνιζότα στα μανίκια της ζακέτας και τοποθετήστε την καλλίτερα στα μανίκια της μπλούζας (αν υπάρχει, βέβαια).

Τα ταγιέρ από χοντρό ντρέ, καμινό ή μπουκλέ ύφασμα, που προορίζονται για το άμπιγιέ ντύσιμο, έχουν συχνά μεγάλο γούνινο γιακά-σμιόγκι μ' ένα μοτίβο «πλαστρον» μπροστά, φτιαγμένο από το ίδιο ύφασμα. Άλλα μοντέλα έχουν επίσης μακρύ γιακά-σμιόγκιν μέχρι τη μέση, μα δεν έχουν πλαστρον. Δένονται με φιάγκο στο ύψος της μέσης μ' έχουν στρογγυλεμένες μιάσι. Αν προτιμάτε τα παριζιάνικα ταγιέρ από χοντρό λουσατό ύφασμα, που ράβονται χωρίς γιακά, θα τα συμπληρώσετε με μια εσάρτα και με άσορτί καπέλλο από βελούδο. Για ένα ταγιέρ με μακριά ζακέττα, σάς χρειάζονται 2 μ. 80 σε 140 π. φάρδος.

ΑΜΠΙΡ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Είναι εφέτος πολύ της μόδας και δίνουν πάντα μια άμπιγιέ όψη στη γυναίκα που τα φοράει. Η άμπιρ κοίτη επιτυγχάνεται με πολλά και διαφορετικά μέσα. Μπορείτε, π.χ. να φορέσετε πάνω από ένα σχέτο φουφώ ένα πολύ κοντό μπολερό, κεντητό στο μπροστό ντεκολτέ του με πέτρες και κρύσταλλα σε φωτεινά χρώματα. Μπορείτε, επίσης, να φτιάξετε ένα φόρεμα «άμπιρ», με τον ακόλουθο νέο τρόπο: Το πολύ κοντό κορσά ράβεται σαν πλαστρον μ' ενώνεται μπροστά με τα πλαϊνά τεμάχια, που συνεχίζονται σε οριζόντια γραμμή σε στιλ φαρδιάς ζώνης, με σούρες. Η ένωση της «ζώνης» με το «κορσά» γίνεται κάτω από το στήθος. Η φούστα έχει επίσης σούρες, στην ένωση τη με τη «ζώνη». Το όμορφο αυτό φόρεμα κλείνει στην πλάτη μ' ένα φερμουάρ.

Οι κοντές γυναίκες θα φαίνονται πιο ψηλές με το έξης άμπιρ φόρεμα: Το φόρεμα, που γίνεται πολύ όμορφο από σιφόν, έχει έβαζε φούστα με πολύ ψηλή μέση και αποτελείται από τέσσερα φύλλα. Το πολύ κοντό κορσά φαρδύεται με σκουρόχρωμο μεταξωτό, που αφήνει όμως το ντεκολτέ και τα μανίκια έλευθερα μ' έχει σχήμα «σουτιέν». Η φούστα θα φαρδύεται με μεταξωτό στο χρώμα του φορέματος.

τια από κόκκινο χονσό λαμέ, συνδυάζεται όμορφα ένα αδιάβροχο, χρώματος παλιού χονσου ή μαύρου, σε φαρδιά κοίτη και γαυνιζόμενο με γούνα ή «πάν» με φράντζες στο λαιμό. Τέλος, σ' ένα απλό φόρεμα σε σιλικόνη με ή λιλά χρώμα, ταιριάζει ένα αδιάβροχο από «λακέ» ή «γορσόν» ύλικό, γαυνιζόμενο από λαιμό και στο άνοιγμα μπροστά με σατέν στο ίδιο χρώμα.

ΑΜΠΙΓΙΕ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ

Για το άμπιγιέ ή το βράδυ, λαοάρονται πολλά ντέ-πιες σε άμπιγιέ στιλ. Μπορεί να είναι από μάλλινο ύφασμα, (π.χ. με μπλουζάν κορσά και ίσια φούστα), να φτιαχτούν από μεταξωτό σε συνδυασμό με μάλλινο ύφασμα ή, τέλος, να γίνουν μόνο από μεταξωτό, σ' ένα ή δυο διαφορετικά χρώματα. Πολύ όμορφο είναι ένα ιταλικό ντέ-πιες με καζάκι από ροζ σιφόν, όλότελο σε λοξές πιέτες ή σε πλισέ. Το δβάλ ντεκολτέ κλείνει με μια λοξή σκέτη φάσα κι ένα φιάγκο με λουλούδι στον ώμο. Η κατάνια συμπληρώνεται με μια φούστα από κόκκινο, πράσινο ή μαύρο βελούδο.

Γενικά, η μαύρη φούστα συμπληρώνεται συχνά μ' ένα λουσατό σεμιζιέ από σατέν, λαμέ κ.ά. Η μπλούζα-σεμιζιέ είναι κομμένη σε αδοτική κλασική γοαμική, με κομπιτά γιακά, κομπιτά στα ραμπά και στα μανίκια και με ή χωρίς νομίτες στους ώμους. Για ένα τέτοιο σεμιζιέ, σάς χρειάζονται 2 μ. 30 σε 90 π. ή 1 μ. 40 σε 140 π. Οι άμπιγιέ φούστες μπορεί να έχουν έβαζε γοαμική, (γάρσι στο κόψιμο από το λοξό ύφασμα), ίσια κοίτη με πένες στη μέση ή κομψάκετα μπροστά. Συνδυάζονται συχνά για το βράδυ μακριές φούστες από μοχάιο σε φωτεινά χρώματα με μαύρες και άσπρες μπλούζες ή με καζάκις από μεταξωτό και τζέρεσέ.

Κοντό ντέ-πιες σε σπορ γραμμή από μπιέ τζέρεσέ, με μπλουζάν κορσά και ίσια φούστα. Προσέξτε τα προτότυπα γαζιά.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΠΙΕΡ ΦΑΛΕΖ

4ον — Κάμης Μωρίς ντέ Τουάρ, της συστήθηκε. Έκείνη άπάντησε μ' αξιοπρέπεια στο χαιρετισμό του.

— Η αδελφή σας με τιμούσε με τη φιλία της, πρόσθεσε ο νέος.

Διέταξε τους υπηρέτες να φροντίσουν για τις άποσκευές της κυρίας. Έπειτα την ώδηγησε στο σαλόνι κι έκαμε τις τυπικές συστάσεις.

— Έλασα τόν τηλεγράφημά σας... είτε ή βαρώνη στο Μωρίς. Η καμμένη ή Σιμόν... Είχαμε τόσο καιρό να ιδωθούμε!... Δε συμφωνούσαμε 'στις ιδέες μας, στον τρόπο της ζωής μας... αλλά την άγαπούσα αληθινά.

— Μου μιλούσε συχνά για σας.

— Θα ήθελα πολύ να την ξαναϊδω... Έναπαύεται στο άτελιέ της, όπως το θέλησε... Μπορώ να σας οδηγίσω κοντά της!

— Έπιτρέψτε ναρθούμε κι εμείς; παρακάλεσε ή βαρώνη.

Ο Τουάρ κούνησε το κεφάλι του καταφατικά.

Βρήκαν την Έλσα Μπέργκεν να προσεύχεται δίπλα στη Σιμόν. Η γραμματέας σπκώθηκε άμέσως κι έσφιξε το χέρι της κ. Μωρού. Έκείνη κύτταζε με πόνο τη νεκρή.

— Δεν άλλαξε καθόλου! μαιρμούρισε.

— Έσκυψε κι άκούμπησε τα χείλη της στο μέτωπό της. Έπειτα γονάτισε κι άρχισε να προσεύχεται.

— Πάμε να φύγουμε. είτε σιγά ή βαρώνη στον άντρα της. Δεν άντέχω σ' αυτό το θέαμα!

Ο Τουάρ τους συνώδεσε ως την εξώπορτα. Έπειτα ξαναγύρισε στο σαλόνι, χτύπησε το κουσετό και ρώτησε την καμαριέρα: Δουίνε καί ρώτησε τις άποσκευές της κ. Μωρού.

— Μάλιστα, κύριε κόμη. Δε μπόρεσα όμως ν' ανοίξω τη βαλίτσα της, γιατί δεν είχα το κλειδί.

Η κ. Μωρού φάνηκε στο κατώφλι, κλαμένη, άκούμπώντας στο υπράσσο της Έλσας. Ο Μωρίς της έβρισε την υπηρέτρια.

— Η καμαριέρα της Σιμόν... της είτε. Μια καλή και άφωτισμένη κοπέλλα, που θα σάς περιποιήθ.

— Έλάτε τώρα να σας πάω στο δωμάτιό σας, πρότεινε ή γραμματέας. Θα είσθε, βέβαια, κουρασμένοι...

— Τί θέλει εδώ; — Δεν έρω... Αν ώστόσο δε θέλετε να τόν δώτε, μπορώ να τόν δεχθώ σε άλλο δωμάτιο.

— Όχι. Άς έλθω εδώ... Τώρα, που με παρηγορήσατε κάπως, νιώθω το κουράγιο ν' αντιμετώπισω κάθε δοκιμασία.

για πάντα! Η άπελπισία αυτή συγκίνησε το διευθυντή.

— Έστω, κυρία! είτε. Δε θέλω να σας λυπησω περισσότερο. Θα φροντίσω να μην έρθη ο Ιατροδικαστής πριν από αύριο το πρωί.

— Σας εύχαριστώ... σάς εύχαριστώ πολύ!... τραύλισε ή κ. Μωρού, άναμεσα στους λυγμούς της.

— Έπεσε σ' ένα καναπέ κι έκρυψε το πρόσωπό της στα χείρια της. Ο Φερβάλ τη χαιρέτησε και βγήκε, μαζί με την Έλσα Μπέργκεν.

... ..

Κατά τις 11 τού βράδυ, όλο το μέγαρο τού Άτέιγ, φαινόταν κοιμισμένο. Κανένα φως δεν έδινανε μέσα απ' τα παραθυρόφυλλα. Μόνον ή είσοδος τού χώλ ήταν φωτισμένη άσπανάτα. Οι υπηρέτες είχαν άνεθί όλοι στα δωμάτια τους, έκτός απ' τη Ζουλιέτ, που είχε ζητήσει να της έπιτρέψουν να ξευχτήση δίπλα στην άτυχη κυρία της.

Στο άτελιέ, ή κ. Μωρού, ή Έλσα κι ο Μωρίς ήταν μαζεμένοι γύρω στο νεκροκρέβατο, σκεπασμένο πάντα με δροσερά λουλούδια. Η καμαριέρα προσευχόταν σε μια γωνία. Βλέποντας την κουρασμένη φυσιογνωμία της κ. Μωρού, ή γραμματέας της συνέστησε:

— Θα έπρεπε ν' άναπαυθήτε λίγο, κυρία.

— Όχι!... όχι αυτό!... Καμένη μου αδελφούλα!...

— Δυστυχώς, κυρία, έχω ρητές διαταγές, δήλωσε ο Φερβάλ μ' εύγένεια:

— Αφήστε μου την τουλάχιστον άπόψε τη νύχτα!...

— Είναι πολύ δύσκολο... άδύνατο μάλλον...

— Σας ίκετεύω, κύριε!... Είναι τόσο όμορφη άκόμα!... Αφήστε με να τη δώ, να τη χορτάσω, ως αύριο... πριν τη χάσω

ρίση έτσι ή ζωή!... — Μη μέινετε περισσότερο εδώ, έπέμεινε ή Έλσα. Ο άρρωστή-σετε...

Ο Τουάρ προσφέρθηκε να συνόδεύση την κ. Μωρού στο δωμάτιό του. Η καμαριέρα τούς άκούλησε. Η Έλσα έμεινε μόνη κοντά στη νεκρή.

Άφού ή Ζουλιέτ έτόιμασε το κρεβάτι της κυρίας, την καληνύχτισε και βγήκε απ' το δωμάτιο. Στο χώλ, συνάντησε τόν Τουάρ, ο όποιος της είτε:

— Πέστε στη διδα Μπέργκεν, ότι βρίσκομαι εδώ κι ότι θα την άντικαταστήσω όταν κουρασθώ.

— Μπορώ να μένω έγώ μόνη, κύριε κόμη;

Ο Τουάρ μπήκε στο σαλόνι και κάθισε σε μια πολυθρόνα. Μια έκφραση πνευμένη και κουρασμένη ήταν χυμένη στο πρόσωπό του.

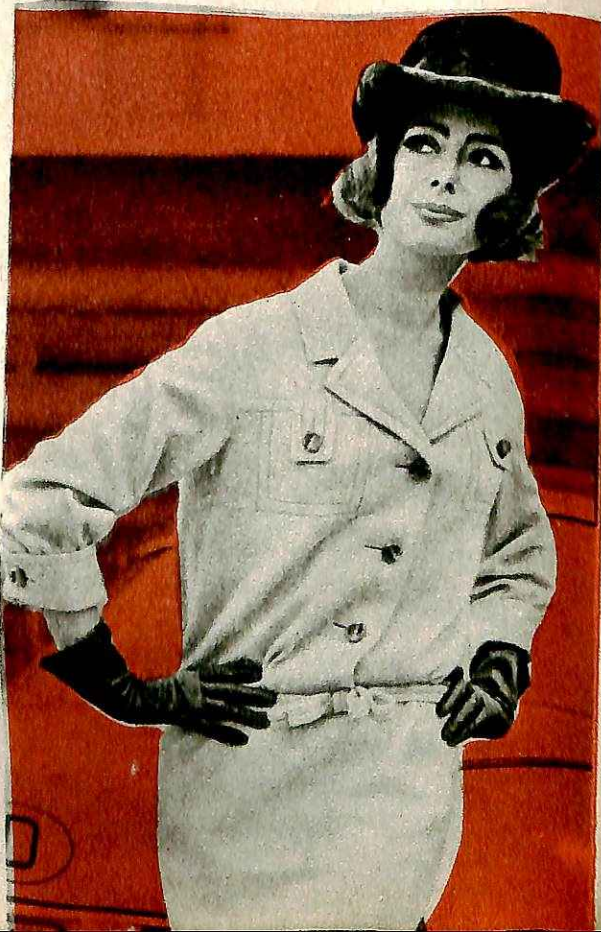
Καθώς ή Ζουλιέτ διευθυνόταν προς το άτελιέ, σταμάτησε ξαφνικά, στη μέση τού κήπου. Της είχε φανή, ότι άκουσε ένα θρόισμα φύλλων. Περιέμεινε λίγο, με το ατί τευτάμενο. Άλλά ή σιωπή ήταν άπόλυτη... Η καμαριέρα ταχυνε το βήμα της κι έφτασε, τρέχοντας σχεδόν, στο άτελιέ.

Η Έλσα μάζευε μερικά τρινατάφυλλα, που είχαν πέσει απ' το ντιβάνι. Βλέποντας τη φανερά ταραχή της καμαριέρας, τη ρώτησε:

— Τί συμβαίνει, Ζουλιέτ; Μήπως είναι άρρωστη ή κ. Μωρού;

— Όχι, δεσποινίς... τραύλισε έκείνη. Άκουσα στόν κήπο ένα παραένο θόρυβο... σά να περπατούσε κάποιος άναμεσα στους θάμνους, εκεί που είχε χαθώ το Φάντασμα! Μήπως... μήπως είναι αυτό και πάλι;

— Μά τί ιδέες σου κατεβαίνουν; παρατήρησε ή γραμματέας. Το Φάντασμα δε θα ξαναφανή πια εδώ... Τί δουλειά έχει!... Τη στιγμή έκείνη, τα φώτα έσβησαν ξαφνικά. Έμειναν άναμ-

ΜΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΚΟΣΜΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Η νέα επιστημονική οδοντόκρεμα LINT με τις κόκκινες ρίγες περιέχει το προϊόν «LINTOL» μια βακτηριοκτόνον ουσία ή οποία καταπολεμεί ά μ ε σ ω ε τα αατροφικά μικρόβια που δημιουργούν την κακοσμία εις την στοματικήν υγιότητα.

Πλένοντας τα δόντια σας με την νέα οδοντόκρεμα LINT από την πρώτη κόλας ημέραν άποκάτε καθαρήν άνατην. Τα δόντια διατηρούνται υγιή και τα ούλα παίρνουν το χρώμα της υγείας.

Η οδοντόκρεμα LINT είναι προϊόν μελέτης τού μεγάλου Άμερικανικού οίκου BARALAN INTERNATIONAL N. YORK U.S.A.

δέναν μόνο τὰ κεράια δίπλα στο ντιβάνι.

Οι δυο γυναίκες άνασκήτησαν. Έπειτα στάθηκαν άκίνητες κι' άμίλητες, με τὰ μάτια καρφωμένα σε μιά πορτίτσα, που άνοιγε σιγά-σιγά... Μιά φωνή τρώει βγήκε απ' τὰ χείλη τους: Είχε φανή στο κατώφλι τὸ Φάντασμα!

Η Έλσα σωριάσθηκε κάτω, λιπόθυμη. Η καμαριέρα, ξετρελαμένη απ' τὸν τρόμο, θέλησε νὰ φωνάξει, νὰ ζητήσει βοήθεια. Άλλά δὲν πρόλαβε. Τὸ Φάντασμα βρέθηκε μ' ἑνα πῆδημα κοντὰ τῆς καὶ τὴν ξάπλωσε κάτω, μ' ἑνα χτύπημα τοῦ ροπαλίου, πὺ κρατούσε.

Έπειτα πλησίασε στὸ ντιβάνι, πήρε στὰ χέρια του τὴ νεκρὴ καὶ χάθηκε μαζὶ τῆς απ' τὴν πόρτα απ' όπου εἶχε μπη.

Η Ζουλιέτ δὲν εἶχε χάσει ἐντελῶς τὴς αἰσθήσεις τῆς. Κατὰφερε νὰ συρτῇ με τὰ γόνατα ὡς τὴν πόρτα τοῦ κήπου, τὴ μισοκλειδὸς καὶ φώναξε, με σπαρακτικὴ φωνή:

— Βοήθεια!... Βοήθεια!...
— Ο Τούαρ τὴν άκούσε, ντιναχθηκε ὁρῶς, έπρεξε στὸν κήπο, μπηκε στὸ ἀπειλῆ.

— Τὸ Φάντασμα!... τραύλισε ἡ Ζουλιέτ, σάν τρελλή. Έπῄρε... τὸ λείψανό!...

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Κατὰ τὴς 9 τὸ πρωί, ὁ βαρὼν Παπτιγιὸν μπηκε στὸ γραφεῖο του, με τὴς πυτζάμες του, χτύπησε τὸ κουδούνι κι' εἶπε στὸν καμαριέρη του:

— Εἰδοποιήστε τὸν γραμματέα μου, ὅτι τὸν περιμένω.

— Ο κύριος Λούχενρ δὲν εἶν' ἐδῶ, ἀπάντησε ἑκεῖνος.

Καὶ πρόσθεσε, παρουσιάζοντας ἑνα γράμμα μέσα σ' ἑνα δίσκο:

— Έφεραν αὐτὸ γιὰ τὸν κύριο βαρὼν. Περιμένουν ἀπάντησι.

Ο Παπτιγιὸν πήρε τὸ γράμμα καὶ διάβασε:

«Κύριε βαρὼν. Ξέρω, ὅτι ζητάτε γιὰ τὴ θαυμασιὰ συλλογὴ σας, τὴν ὁραιότερη ὅλης τῆς Εὐρώπης, μιά μινιατούρα τῆς Μαρίας-Αντουανέττας, ἔργο τοῦ ζωγράφου Ντυμόν. Ήλθα, λοιπὸν, ἐπὶ τῆς ἀπὸ τὴν 'Ολλανδία, γιὰ νὰ σὰς δείξω τὸ σπάνιο αὐτὸ καλλιτέχνημα, τὸ ὁποῖο ἔχω στὴν κατοχή μου.

»Γκακόμπ Νάταν ἀρχαιοπώλης τοῦ «Αμοστερνταμ»

Κολακευμένος στὸν ἐγωισμό του καὶ στὴ μανία του ὡς συλλέκτη, ὁ βαρὼν φώναξε:

— Ένα τέτοιο πορτρέτο δὲν ὑπάρχει οὔτε στὸ Λούβρο!... Νὰ περάσει αἰμέσως μέσα ὁ κύριος!

Σὲ λίγες στιγμῆς, μπηκε στὸ γραφεῖο ἑνας γέρος με γενειάδα καὶ με γκριζὰ μαλλιά.

— Ο βαρὼν τοῦ εἶδε ἑνα κάθισμα, ἀπεναντί του, κι' εἶπε, παίρνοντας ἑνα φακό:

— Γιὰ νὰ δοῦμε αὐτὴ τὴ μινιατούρα...

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ δὲν τὴν ἔχω... δὴλῶσε ὁ ἐπισκέπτης, με ὕφος στενοχωρημένο.

— Μὲ κοροϊδεύετε, λοιπὸν; φώναξε ὁ Παπτιγιὸν, θυμωμένος.

— Ο ἔμπορος — ποὺ ἦταν, ὅπως θὰ κατόλθαι ὁ ἀναγνώστης μας, ὁ Σαντεκόκ — εἶπε με ταπεινὸ ὕφος:

— Μεταχειρίσθηκα αὐτὸ τὸ τέχνησμά, γιὰ νὰ μὲ δαχθῇτε...

— Ο Παπτιγιὸν σηκώθηκε ὁρῶς, ἔξω φρενῶν, καὶ τοῦ εἶδε τὴν πόρτα. Έκεῖνος ὁμῶς τὸν παρακάλεσε, με τὰ χέρια ἐνωμένα, παίζοντας θαυμασιὰ τὸ ρόλο του:

— Μὴ θυμῶνεται, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

— Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν! — Εἶπε ὁ ἔμπορος, κύριε βαρὼν!

καὶ ζήτησε συγγνώμην απ' τὸ βαρὼν γιὰ τὴν ἐνόχλησι.

— Μιὰ στιγμὴ, παρακαλῶ! τὸν σταμάτησε ὁ συλλέκτης.

— Ὄστε, κατὰ τὴ γνώμη σας, ἔχει ἀξία αὐτὸ τὸ χειρόγραφο;

— Βεβαίως! Εἶναι αὐθεντικὸ-τατο. Τὸ γυρεύω ἀπὸ πολλὰ χρόνια.

— Ὡ, κύριε Νάταν! Ἄν μπορέσετε νὰ τὸ ξαναβρῆτε, τὸ ἀγοράζω αἰμέσως!

— Σύμφωνοι, κύριε βαρὼν. Θὰ σὰς προτιμήσω.

— Πιστεύω ὁμῶς, ὅτι θὰ δυσκολευθῇτε, προσφωνῶς τοῦλάχιστον. Γιὰτὶ συνέβη τὴν περασμένη νύχτα στὸ σπιτί τῆς Σιμόν Ντερός ἑνα περιστατικὸ, ποὺ μπλέκει πολὺ τὰ πράγματα...

— Ο Σαντεκόκ τέντωσε τὸ αὐτί του.

— Ο Παπτιγιὸν πρόσθεσε:

— Ἡ γραμματεὺς τῆς νεκρῆς μοῦ τηλεφώνησε, ὅτι τὸ Φάντασμα τοῦ Λούβρου...

— Τὸ Φάντασμα τοῦ Λούβρου;

— Πῶς! Δὲν ἔχετε ἀκούσει νὰ μιλοῦν γι' αὐτὸ τὸ μυστηριώδη κακοποῖο; ποὺ ἔκαμε διάφορα ἐγκλήματα, μεταμφιεσμένος σὲ φάντασμα;

— Ἀ, ναί, ναί... διάβασα στὴς ἐφημερίδες...

— Χθὲς τὴ νύχτα, λοιπὸν, τὸ Φάντασμα ἄρπαξε τὸ λείψανό τῆς Σιμόν Ντερός!

— Ἀπίστευτο!...

— Καταλαβαίνετε, ὅτι δὲν εἶναι κατάλληλη ἡ στιγμὴ γιὰ νὰ πᾶτε νὰ βρῆτε τοὺς κληρονόμους τῆς.

— Ναί, ναί, βέβαια... Ἐννοία σας ὁμῶς, μόλις μπορέσω, δὲ θὰ σὰς ξεχάσω.

— Σὰς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων! εἶπε ὁ βαρὼν.

... ..

Ο Μπελλεγκάρντ, με τὴν ἀληθινὴ μορφή του, καθόταν στὴν πολυθρόνα του, στὸ δωμάτιο, ποὺ τοῦ εἶχε διαθέσει ὁ Σαντεκόκ. Ξανάφεραν εἰς τὴν μνήμη του ὅλα τὰ γεγονότα, ποὺ εἶχαν προηγηθῇ.

Εἶχε, βέβαια, ἀπόλυτη πεποίθησι στὴ νίκη τοῦ ντέτεκτιβ. Ἡ ἀναγκαστικὴ ὁμῶς αἰδράνεϊα τοῦ τὸν ἐξάρανε. Ποθοῦσε νὰ κινηθῇ, νὰ δράσῃ...

Κάποιος χτύπησε τὴν πόρτα του. Ἦταν ἡ Κολέτ, ὁμορφὴ σὰ λουλούδι.

— Πρέπει νὰ σὰς μιλῶσω, κύριε Ζάκ! τοῦ εἶπε ὁτορηγικά, πλησιάζοντας τον.

— Ἀλήθεια... Γιὰτὶ;

— Δὲ σὰς συνέστησε ὁ πατέρας μου νὰ μὴν ἐμφανισθῇτε ποτέ με τὸ ἀληθινὸ σας πρόσωπο; Γιὰτὶ, λοιπὸν, δὲν τὸν ἀκούτε;

— Ἦταν ἡ Κολέτ, ὁμορφὴ σὰ λουλούδι.

— Πρέπει νὰ σὰς μιλῶσω, κύριε Ζάκ! τοῦ εἶπε ὁτορηγικά, πλησιάζοντας τον.

— Ἀλήθεια... Γιὰτὶ;

— Δὲ σὰς συνέστησε ὁ πατέρας μου νὰ μὴν ἐμφανισθῇτε ποτέ με τὸ ἀληθινὸ σας πρόσωπο; Γιὰτὶ, λοιπὸν, δὲν τὸν ἀκούτε;

— Ἦταν ἡ Κολέτ, ὁμορφὴ σὰ λουλούδι.

— Πρέπει νὰ σὰς μιλῶσω, κύριε Ζάκ! τοῦ εἶπε ὁτορηγικά, πλησιάζοντας τον.

— Ἀλήθεια... Γιὰτὶ;

— Δὲ σὰς συνέστησε ὁ πατέρας μου νὰ μὴν ἐμφανισθῇτε ποτέ με τὸ ἀληθινὸ σας πρόσωπο; Γιὰτὶ, λοιπὸν, δὲν τὸν ἀκούτε;

— Ἦταν ἡ Κολέτ, ὁμορφὴ σὰ λουλούδι.

— Πρέπει νὰ σὰς μιλῶσω, κύριε Ζάκ! τοῦ εἶπε ὁτορηγικά, πλησιάζοντας τον.

— Ἀλήθεια... Γιὰτὶ;

— Δὲ σὰς συνέστησε ὁ πατέρας μου νὰ μὴν ἐμφανισθῇτε ποτέ με τὸ ἀληθινὸ σας πρόσωπο; Γιὰτὶ, λοιπὸν, δὲν τὸν ἀκούτε;

— Ἦταν ἡ Κολέτ, ὁμορφὴ σὰ λουλούδι.

— Πρέπει νὰ σὰς μιλῶσω, κύριε Ζάκ! τοῦ εἶπε ὁτορηγικά, πλησιάζοντας τον.

— Ἀλήθεια... Γιὰτὶ;

— Δὲ σὰς συνέστησε ὁ πατέρας μου νὰ μὴν ἐμφανισθῇτε ποτέ με τὸ ἀληθινὸ σας πρόσωπο; Γιὰτὶ, λοιπὸν, δὲν τὸν ἀκούτε;

— Γιὰτὶ νιώθω τὸν ἐαυτὸ μου γελοῖο, ὅταν παριστῶν τὸν Κανταρέ...

— Μὰ ὄχι! Δὲν ἔχετε δίκιο... Σὰς παρακαλῶ νὰ ξαναβῆτε γρήγορα, τὴν περὸν, τὰ μουστάκια καὶ τὸ μούσι... Σκεφθῆτε, ὅτι ὁ Μεναντιέ θὰ υποπτεύεται ἴσως, ἔπειτα απ' τὰ χρεσιννοβραδυνὰ γεγονότα. Μπορεῖ νὰ ξαναγίνει αἰμέσως ὁ Κανταρέλλι!

— Τὰ σκυλιὰ γαύγισαν στὸν κήπο. Ἡ Κολέτ κύτταξε απ' τὸ παράθυρο καὶ εἶπε:

— Ἐρχεται ὁ πατέρας μου... Πραγματικὰ, εἶχε φτάσει ὁ Σαντεκόκ, μεταμφιεσμένος ἀκόμη σὲ Ὀλλανδὸ ἀρχαιοπώλη.

— Εἶμαι βέβαια απ' τὸ ὕφος του, ὅτι μὰς φέρνει εὐχάριστα νέα! πρόσθεσε ἡ Κολέτ.

— Πηγαίνω νὰ μάθω... εἶπε ὁ νέος.

— Ὄχι πρὶν γίνεταί πάλι ὁ Κανταρέλλι! Ἐπιμένω σ' αὐτό!

— Ο Ζάκ ἀναγκάσθηκε νὰ ὑπακούσῃ. Ἡ Κολέτ πήγε, στὸ μεταξύ, νὰ βρῇ τὸν πατέρα τῆς, ὁ ὁποῖος, τὸν ἐργαστήριό του, ἐδράζε τὴ γενεαλογία καὶ τὴν περὸν κα του.

— Εἶσαι εὐχαριστήμενος, μπαμπά; τὸν ρώτησε.

— Πάρα πολὺ! Ὁ Παπτιγιὸν μοῦ εἶπε ὅτι ἤθελα, κι' ἀκόμα περισσοτέρα!

— Μπορῶ νὰ μάθω;...

— Ὄχι ἀκόμα. Θέλω νὰ μιλήσω πρῶτα στὸ φίλο μας. Πηγαίνω τώρα, κορούλα μου! Θὰ σὲ φωνάξω σὲ λίγο...

Ἡ Κολέττα ἔφυγε. Ὁ Σαντεκόκ ξαναπῆρε τὴ φυσικὴ τὸν ὦμι καὶ πέρασε στὸ γραφεῖο του. Σὲ μερικὲς στιγμῆς, ἔφτασε ὁ ψευτο-Κανταρέλλι.

— Εἶδατε τὸ βαρὼν Παπτιγιὸν; ρώτησε αἰμέσως.

— Βεβαίως. Κι' ἔμαθα δυὸ πληροφορίες ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσες! Πρῶτον: Τὸ παλιὸ χειρόγραφο ἀνῆκε στὸ βαρὼν, πέρασε ὁμῶς κατόπιν στὰ χέρια τῆς Σιμόν Ντερός.

— Τῆς Σιμόν;... φώναξε ὁ ρεπόρτερ, σαστισμένος.

— Ὑποθέτω, ὅτι θὰ τῆς τὸ ἔκλεψε ἔπειτα κάποιο πρόσωπο τοῦ περιβάλλοντός τῆς.

— Τὸ γεγονός εἶναι, ὅτι δαχτόν ἀνθρώπου κάθε λογῆς, παρατήρησε ὁ Ζάκ.

— Μήπως υποπτεύεσθε ἰδιαιτέρως κανένα απ' αὐτοὺς;

— Ο Μπελλεγκάρντ σκέφθηκε λίγο, κι' ἔπειτα ἀπάντησε ἀρνητικά.

— Τί ἰδέα ἔχετε γιὰ τὴ γραμματεία; ρώτησε ὁ Σαντεκόκ.

— Ξέρω, ὅτι βρισκόταν ἀπὸ καιρὸ στὴν ὑπηρεσία τῆς Σιμόν κι' ὅτι τῆς εἶδεχνε πραγματικὴ

— Σὺνθῆξτε, ναί... ἀπάντησε ἀδίστακτα ἡ γραμματεὺς. Δὲν ἀποκλείεται ὡστόσο νὰ εἶχε μείνει ἀνοιχτὴ χτὲς γιὰτὶ θυμῶμαι, ὅτι ἔφεραν ἀπὸ κεῖ τὰ λουλούδια γιὰ νὰ στολίσουμε τὴ νεκρὴ. Μπορεῖ νὰ παρέλθῃσαν νὰ τὴν ξανακλειδώσουν...

— Ποιοὶ απ' τοὺς ὑπηρετὲς ἔχουν προσληθῇ τὰς τελευταῖα;

— Κανείς, κύριε. Ὁ νεώτερος απ' ὅλους, ὁ σωφὲρ, ὑπηρετῇ ἐδῶ ἀπὸ ἑνα χρόνο. Εἶχε, ἄλλωστε, περιφρομένη συστάσεις...

— Ὅσο γιὰ τοὺς ἄλλους, βρισκονται ἀπὸ πολλὰ χρόνια στὴν ὑπηρεσία τῆς οἱ κογενεῖας Ντερός. Τοὺς ἔχω γνωρίσει κι' ἐκτίμησε, καὶ μπορῶ ν' ἐγγυηθῶ γι' αὐτοὺς, ὅπως εἶπε καὶ στὸν κ. Σαντεκόκ.

— Ἄ, ἦλθε ἐδῶ ὁ κ. Σαντεκόκ; ρώτησε ὁ Μεναντιέ με προσποιητὴ ἀδιαφορία.

— Δυστυχῶς! ἐπενέβη ἡ κ. Μωρούα. Ἄν ἡ ἀδελφὴ μου ἀπὸ τὸν ἀποτόνῃ σ' αὐτὸν τὸν ἰδιωτικὸ ντέτεκτιβ, ζήτησε τὴν προστασία τῆς ἐπίσημης ἀστυνομίας, ἴσως θὰ ἦταν ἀκόμα ζωντανή! Ποῦ τὴν πήγε τώρα αὐτὸς

στοργὴ καὶ ἀφοσίωσι. ὅση φανερὴ ἀντιπάθεια εἶχε πᾶντα γιὰ μένα...

— Κι' ὁ κ. Τούαρ;...

— Μὲ ἐχθρευόταν κι' αὐτός, γιὰτὶ ἦταν ἐρωτευμένος με τὴ Σιμόν.

— Ἀνῆκει πραγματικὰ σὲ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια;

— Ναί. Ἀλλὰ ἔχει ξεπέσει... Μήπως πιστεύετε, ὅτι εἶν' αὐτός;...

— Ὄχι, γιὰτὶ δὲ μοῦ φάνηκε ἀρετὰ ἐξυπνὸς καὶ τολμηρὸς γιὰ ἑνα τέτοιο ρόλο... Ὅπως σὰς εἶπα ὁμῶς πρὸ ὀλίγου, σὰς φέρω δυὸ νέα. Μετὰ τὸ πρῶτο, ἀκούστε τώρα καὶ τὸ δεύτερο: ἡ κόμη καταπληκτικώτερο: Ὁ Μπελλεγκάρντ ἔκλεψε, χθὲς τὴ νύχτα τὸ λείψανό τῆς Σιμόν Ντερός!

— Ο Μπελλεγκάρντ χλώμιασε καὶ μουμουρίσε:

— Μὰ γιὰ ποῖο λόγο ἔκαμε αὐτὴ τὴν τερατώδη ἱεροσυλία;

— Θὰ σὰς τὸ ἐξηγήσω αἰμέσως: Ὁ Μεναντιέ ἔχει τὴν πεποίθησι, ὅτι ἡ Σιμόν δηλητηριάσθηκε. Καὶ κατώφευξε ὥστε νὰ συμμεριωθῇ τὴ γνώμη του κι' ὁ ἀνακριτὴς. Ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ νεκρὴ σήμερα τὸ πρωί. Γιὰ ν' ἀποφύγῃ, λοιπὸν, τὴν ἐξέτασι αὐτῆς, ποὺ θὰ ἀποδείκνυε τὸ ἐγκλημα, ὁ δόσας τῆς, δηλαδὴ ὁ Μπελλεγκάρντ, ἔξαφάνισε τὸ πτώμα. Ὑπελόγιζε νὰ αὐτῇ ἔτσι τὰ ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα ἐναντίον σας!

— Εἶναι τρομερό!...

— Ὄχι! Εἶναι θαυμασιό!... Ἐτοί, ὁ Μπελλεγκάρντ ἔρχεται σιγά-σιγά πρὸς τὰ δίκτυα μας. Θὰ τὸν ἀνακαλύψουμε ἀπὸ τοὺς συνενόχους του.</

ΚΙΡΣΟΙ - ΦΛΕΒΙΤΙΣ ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Scholl
ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

— Άνακουφίζουν και προστατεύουν τα πόδια.

— Υπερχωρίς σε εξοφισμένη και ευφάνταστα.

— Άσυνταξιακές σε ποιότητα και τιμή.

Scholl
ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ DR. SCHOLL
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 21
ΤΗΛ. 629.515
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 632.631

ΜΕΝΤΙΟΥΜ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ P. ΡΑΝΟΥΤΣΟ

Διπλώμα και θραβεϊόν τηλεπαθει-
ας. Με δαγκμάς 50 θά σας άπαν-
τήση για κάθε ζητήμα σας (έρω-
τικές δεσμούς, απογοητεύσεις, αμφι-
βολίες, οικογενειακές καταστάσεις,
απόψεις αντικειμένων). Γράψατε ά-
πο έσωτερικών και έξωτερικών, άπο-
στείλατε ήμερομηνία γεννήσεως και
γραμματοσήμον άπαντήσεως. Δέχεται
δωρεάν επί συνευθείας. *Ωραιά 10 π.
μ. — 6 μ.μ., πλύν Κυριακής, όδός
*Ηπείρου 54, *Αν. Παράσκευη, λεω-
φορείον Ν. Ζωής, στάσις 3η, τηλέφ.
650-418.

ΚΙΜΟΝ Μ. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΑΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ —
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται: 28ης *Οκτωβρίου 54 9—12
π.μ. — Τηλ. 810-807. Οίκια *Αν.
*Αλεξάνδρου 10 Πελ. Φάληρον
Διπλ. Χον. Ψυχολ. της *Εταιρείας, Σας
άπαντα εις οιονδήποτε θέμα σας εν-
διαφέρει. Αισθηματικά, γάμου, θανά-
του, εξοφισμένη, προδότης, άπο-
λείας αντικειμένων κλπ. *Υποδοχά,
αντιδράσεις εξ άποστάσεως διά ψυ-
χοβολίας εν ύπνώσει. Γράφοντας άπο
έσωτερικών, έσωτερικών, στέλλετε
γραμμ. άπο άπαντήσεως. Κα ΤΟΥΛΑ
Γρ. Τηλέφ. 620-412. *Ωραιά 9—1 και
Μ., Πατησίων 14, 7ος όροφος, 3ον
5—8 μ.μ., *Αθήναι.

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΕΙΣ

Ριζική με ηλεκτρισμό, προσώπου
και σώματος, εύγλυμη και ανώδυ-
νος. Αισθητικός Φ. ΒΑΛΣΑΜΗ, ό-
δός Σίνα 32, τηλ. 624-777, 11—2
και 5—8. Πρώτη επίσκεψις δωρεάν.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Πατησίων και Στουρνάρα 28 (παρά
την *Ομόνοια) 9—2 και 5—7½ μ.μ.

— 'Εκεί μέσα βρίσκεται το
κλειδί του μυστηρίου!...

III

— 'Η Κολέτ δακτυλογραφούσε ένα
γράμμα, στο γραφείο του Σαντε-
κόκ, όταν μπήκε βιαστικά η Μα-
ρι-Ζάν.

— 'Η κοπέλλα κατάλαβε άπ' τη
φυσιογνωμία της, ότι συνέβαινε
κάτι δυσάρεστο.

— Τι τρέχει, Μαρι-Ζάν; τη
ρώτησε, με ταραχή.

— Είν' εδω ό επιθεωρητής Με-
ναρντιέ! άπάντησε εκείνη, με σι-
γανή φωνή. Θέλει να μιλήση στον
πατέρα σας.

— Του είπατε, ότι λείπει;
— Μάλιστα, δεσποινίς. Ζήτη-
σε τότε να μιλήση σε σας. Και
τόν άκουσα να λέη σε δυό άλ-
λους άστυνομικούς, που τον συν-
αδούουν, ότι δε θα φύγη άπ' εδω
μέ τα χέρια άδειανά...

— Θα έμαθε, φαίνεται, ότι
κρύβεται στο σπίτι μας ό κ. Ζάκ,
κι' έρχεται να τον συλλάβη.

— 'Ο κίνδυνος ξαναδωσε στην Κο-
λέτ όλη την ψυχραιμία και την
ενεργητικότητα της.

— Φέρτε τον μέσα, είπε στη
Μαρι-Ζάν.

Σε λίγο, μπήκε ό Μεναρντιέ,
με το καπέλο στο χέρι, προ-
χώρησε προς την Κολέτ και της
είπε: με μια εύγενική υπόκλησι:

— Αυτούμαι, δεσποινίς, που
δε βρήκα εδω τον πατέρα σας...

— Σας θα μπερδέω ενώ να
σας δώσω τις πληροφορίες, που
θέλετε, άπάντησε η νέα.

— Πρόκειται για ένα ζήτημα
πολύ λεπτό... Προτιμώ να περι-
μείνω την επιστροφή του κ. Σαν-
τεκόκ.

— 'Η Κολέτ πρόσφερε κάθισμα
στον επισκέπτη και ζήτησε την
άδεια να συνεχίση την εργασία
της, για ν' αποφυγή έτσι την
κουδέντα μαζί του.

— Ενώ έγραφε στη μηχανή, η
Κολέτ έδρασε με την άκρη του
ματιού της, ότι ό Μεναρντιέ εί-
χε καρφωμένη επίμονα τη ματιά
στον παράθυρο. Δεν μπορού-
σε να εξακριβώση άπ' τη θέσι
της τί συνέβαινε στον κήπο.

— Κατάλαβε όμως, σε λίγο, άπ' τα
γαυγίσματα των σκυλιών, όπώ ένα
ήχο βημάτων κι άπ' το έλαφρό
χαμόγελο του Μεναρντιέ, ότι εί-
χαν γυρίσει ό Ζάκ κι' ό πατέ-
ρας της. Κι' η καρδιά της χτύ-
πασε γοργότερα...

— Συνέχισε ώσπό-
τησε γοργότερα... Συνέχισε ώσπό-
τησε γοργότερα... Συνέχισε ώσπό-
τησε γοργότερα... Συνέχισε ώσπό-
τησε γοργότερα...

— Σας συλλογιόμην ότι όν-
ομάτι του Νόμου, κύριε Ζάκ Μπελ-
λεγκάρντ!

— 'Η Κολέτ έβγαλε μια φωνή τρά-
μου. 'Ο Σαντεκόκ έσπευσε να έ-
πει.

— 'Ο κ. Κανταρέλλι είναι φι-
λοξενούμενός μου! είπε με θυμό.
Σας απαγορεύω να τον ένοχλήτε...

— 'Ο Μεναρντιέ έβγαλε ένα γράμ-
μα και του το έδωσε. Κι' ό ντε-
τεκτιβ διάδρασε δυνατά:

— 'Σας πληροφορώ, ότι ό κ.
Κανταρέλλι, που βρίσκεται στο
σπίτι του ντετεκτιβ Σαντεκόκ, δεν
είναι παρά ό Ζάκ Μπελλεγκάρντ.

— 'Η Κολέτ πλησίασε τον άρα-
βωνιστικό της, πίσω άπ' τον ό-
ποιο είχαν σταθή οι άστυνομι-
κοί του Μεναρντιέ. 'Εκείνος, μη
μπορώντας πιά να κρατηθή, ξε-
κόλλησε το ψεύτικο μουστάκι και
τα γένεια και φώναξε:

— Ναι, έγω είμαι!... 'Αλλά
είμαι αθώος!

— 'Ενας άπ' τους άστυνομικούς
ξέλησε να του φορέση χειροπέδες.
Είχαν περιττό να με ύπο-
ζάλετε σ' αυτόν τον έξευτελισμό!

— Καλά τα καταφέρατε, άγα-
τεκόκ στό Μεναρντιέ. Σας βε-
βαιώ ώστόσο, ότι εκώματε τη με-
γαλύτερη γκάφα της καριέρας
σας.

— Θα το δούμε!... άπάντησε
έκείνος λακωνικά, ενώ συγχρόνως
μέταξε με μια χειρονομία του
κινδυνος του να πάρουν τον κρα-
τούμενο.

— 'Ο ντετεκτιβ τράβηξε στην άγ-
καλιά του την κόρη του, που έ-
κλαιγε άπληστώς, και της εί-
πε, με πρυφρότητα και με άπό-
λυτη πεποίθηση στην τελική νίκη:
— Μην κλαίς, αγαπημένη μου.
Δε θα μείνη πολύν καιρό στη φυ-
λακή ό Ζάκ μας!

IV

Στο μεγάλο σαλόνι του μεγά-
λου του 'Οτέιγ, η κ. Μωρούα ή-
μεις της. 'Η 'Ελσα Μπεργκεν σέ-
βασε αφηρημένα μια έφημερίδα
Τουάρ.

— Σας φέρνω μια εύχάριστη
είδηση! δήλωσε, 'Ο Ζάκ Μπελ-
λεγκάρντ συνελήθη στο σπίτι του

ντετεκτιβ Σαντεκόκ.

— 'Επί τέλους! φώναξε η κ.
Μωρούα.

— 'Επείγε, λοιπόν, διπλό
παιγνίδι αυτός ό Σαντεκόκ; πρόσ-
θεσε η γραμματέας.

— Πολύ πιθανόν να είναι κι'
ό ίδιος άνακατεμένος στην υπό-
θεσι... Πηγαίνω τώρα στον άνα-
κριτή, για να πληροφορηθώ πε-
ρισσότερες λεπτομέρειες!

— Θάρσώ μαζί σας, δήλωσε η
κ. Μωρούα.

— 'Η κ. Μωρούα κι' ό Τουάρ βγή-
καν άπ' το σαλόνι. Τότε ό κα-
μαριέρης, που είχε παρενρעה
στη σκηνή αυτή, πλησίασε τη
γραμματέα και της είπε:

— 'Επί τέλους, θα τιμωρηθή
ό κακούργος! 'Αν του κόψουν το
κεφάλι, θα πάω να ιδω το θέαμα...

— Σε λίγο, ό Μωρίς κι' η κ. Μω-
ρούα είχαν φτάσει στο Δικαστι-
κό Μέγαρο. 'Ο νέος έγραψε δυό
λέξεις σ' ένα μπλιέτο και το έ-
δωσε στον κλητήρα του άνακρι-
τού Νταρελύ. 'Εκείνος τους πα-
ράκαλεσε να περιμένουν λίγο,
γιατί ό δικαστικός ήταν άπασχο-
λημένος.

— Γύρω τους, πλήθος από δικη-
γόρους και δημοσιογράφους σχο-
λιάζαν με κάθε τρόπο τη σύλλη-
ψη του Μπελλεγκάρντ. Οι περισ-
σότεροι μιλούσαν με πεποίθησι
για την ένοχη του. Σαφινικά, ά-
πλωθήκε βαθιά σιωπή. Είχε ανοί-
ξει η πόρτα του γραφείου του
άνακριτού κι' είχε παρουσιασθή
ό Ζάκ, ήρεμος πάντα, ανάμεσα
στον δυό άστυνομικούς.

— 'Η κ. Μωρούα τινάχθηκε όρθια
και, πριν προλάβη να τη συγκα-
τήση ό Τουάρ, ώρμησε προς τον
ρεπόρτερ, φωνάζοντας:

— 'Αθλιέ!... Κακούργε!... Τι
έκαμες την άδελφή μου!

— 'Εκείνος θέλησε να διαμαρτυ-
ρηθή. 'Αλλά δε μπόρεσε, γιατί
οι άστυνομικοί τον τράβηξαν προς
την έξοδο. 'Η κ. Μωρούα έπεσε
λιπόθυμη.

... ..

Τό ίδιο βράδυ, κατά τις 11,
ένα άεροπλάνο προσγειώθηκε σ'
ένα άπέραντο λιβάδι, κοντά στον
πύργο του Κουρτεϊγ. Δυό ταξι-
διώτες κατέβηκαν άπ' αυτό: έ-
νας άντρας με ντύσιμο άεροπό-
ρου και μια γυναίκα με ταξιδιω-
τικό κοστούμι. Φορούσαν κι' οι
δυό πέτσινες κάσκες και μάσκες,
που έκρυβαν έντελώς το πρόσω-
πό τους.

— 'Ενα άτομο, που είχε παρα-
κολουθήσει την προσγείωσι, τους
πλησίασε. 'Ηταν ό Λούινερ, ό
γραμματέας του βαρόνου Πατι-
γιόν.

— Κουδέντισαν για λίγο χαμη-
λόφωνα. 'Επειτα ό καμπαούρης
τους έδειξε ένα είδος κλειστό υ-
ροστέγους, πρώην σταύλου, και
τους είπε:

— Θα κρύψουμε εκεί μέσα το
ζεροπλάνο... 'Ελπίζω να έχουν τε-
λειώσει όλα άσριο το βράδυ και
να μπερδέωμε να πετάξουμε με
το θησαυρό των Βαλουά μετα-
μορφωμένο σε χρυσές ράβδους.

— Οι ταξιδιώτες κούνησαν το κε-
φάλι τους έπιδοκιμαστικά. Με τη
βοήθεια του Λούινερ, έσπρώξαν
το άεροπλάνο ως το ύπόστεγο και
το έκλεισαν εκεί μέσα. 'Ο καμ-
παούρης άσφάλισε την πόρτα με
μια γερή αλυσίδα, με τεραστίο
λουκέτο. 'Επειτα διευθύνθηκαν κι'
οι τρεις προς τον πύργο.

— Δεν πέρασαν άπ' την κυρία
είσοδο, αλλά από μια πορτίτσα,
που ό καμπαούρης κρατούσε το
κλειδί της. Μπήκαν έλοι στο
τάρσο και ξαναέκλεισαν πίσω τους
ην πόρτα.

— Σε λίγο, πήδησαν μέσα στον
πύργο από ένα χαμηλό παρα-
θύρο.

... ..

Την ίδια ώρα, δυό άστυφύλα-
ες φρουρούσαν έμπρός στο μέ-
γαρο της Σιμόν. 'Ο ένας άπ' αύ-

τους είπε στο σύντροφό του, δεί-
χνοντάς του το σκοτεινό σπίτι:

— 'Όλα φαίνονται ήσυχα έ-
κει μέσα! Δε βλέπω γιατί μας
έβαλαν να φυλάμε εδω...

— Βέβαια, θα ήμαστε καλύ-
τερα στο κρεβάτι μας! 'Αλλά η
υπηρεσία είναι υπηρεσία.

— 'Αν ώστόσο οι άστυνομικοί έ-
μπαιναν στον κήπο του μεγάρου,
θα άμφεβαλλαν λιγώτερο για τη
χρησιμότητα της παρουσίας
τους... Θα έδρασαν τότε, κρυμμέ-
νο πίσω άπ' τους θάμνους, το
Φάντασμα του Λούδρου, με το
μαύρο σάββατο και την κουκού-
λα του!

— 'Ο Μπελλεγκάρντ φαίνόταν, ότι
περίμενε να στήσει ένα μικρό φως,
που έλαμπε μέσα άπ' την τζα-
μόρτα του χάλ. Σε λίγο άνοι-
ξε αυτή η πόρτα και φάνηκε η

'Ελσα Μπεργκεν. Κτύπησε πίσω
της, σε για να βεβαιωθεί, ότι δεν
την παρακολουθούσε κανείς. Δι-
ευθύνθηκε προς το άτελιέ, δίχως
ν' αντίληφθη το Φάντασμα. Ξανα-
κτύπησε γύρω της, έπειτα άνοιξε
την πόρτα με προφύλαξη και γλι-
στρησε μέσα.

— 'Αναψε μια ηλεκτρική πλαφον-
ιέρα, με φως άδύνατο, αλλά αρ-
κετό πάντως για να πηγαίνου-
ρεται στη μεγάλη αίθουσα. Διευ-
θύνθηκε άδιστακτα προς ένα πα-
λιό κομώ — εκείνο που άνηκε
προγόνου της στο βαρόνο Πατι-
γιόν. Τό άνοιξε, βλέποντας ένα
κρυφό ελάτριο, κι' έχωσε μέσα
το χέρι της.

— 'Ενας έλαφρός θόρυβος την έ-
καμε έξαφνα να γυρίση το κε-
φάλι της. Κι' είδε το Φάντασμα
του Λούδρου, άκίνητο στη μέση
του δωματίου, τρομακτικό...

— Δεν έδειξε ώστόσο διάλογο φό-
βο, αλλά μόνο κάποια έκπληξη.

— Πώς... 'Εσύ είσαι, Σιμόν;
είπε.

— Το Φάντασμα προχώρησε, δίχως
να άπαντήσει. Πέταξε έαφνικά το
σάββατο, την κουκούλα και τη
μάσκα του. Τώρα η 'Ελσα έβγα-
λε μια φωνή τράμου. 'Εβλεπε έμ-
πρός της τον Σαντεκόκ!

— 'Ο ντετεκτιβ την άρπαξε άπ'
το χέρι και πρόφερε έπιτακτικά:

— 'Ας έξηγηθούμε, δίχως πολ-
λά λόγια...

— 'Η γραμματέας έκλεισε τα μά-
τια της, κλονίσθηκε... 'Ο Σαντε-
κόκ πρόλαβε να τη συγκρατήση,
για να μη πέση.

— Λιποθύμησε!... μουρμούρι-
σε. Δεν πειράζει... 'Όταν συνέλ-
θη, θα μιλήσω...

— Τη μετέφερε σ' ένα καναπέ.
Καθώς προσπαθούσε, όμως, να
την έναφάρη στις αισθήσεις της,
έκείνη τράβηξε έαφνικά μέσα άπ'
το κορσάκι της ένα σιτλάτο και
τον χτύπησε κατάστηθα. 'Ο Σαν-
τεκόκ σωριάσθηκε κάτω, σαν κε-
ρανοσβολημένος.

— 'Η 'Ελσα σηκώθηκε, τον κύτ-
ταξε, με ύφος θριαμβευτικό, κι
έπειτα ώρμησε προς την πόρτα.
Την ίδια στιγμή όμως, την είδε
ν' ανοίγη. Και της έφραξε το
πέρασμα ό Γκωτράι με τα δυό
σκυλιά του. 'Ενα ούρλιασμα κυ-
νηγιμένου ζώου βγήκε άπ' τα χεί-
λη της. Της άπάντησε ένα γέλιο
δυνατό. 'Ο Σαντεκόκ τινάχθηκε
όρθιος και της φώναξε:

— Για τόσο άνόητο με περ-
νούσατε!...

— Ενώ έκείνη τον κύτταξε τρο-
μοκρατημένη, άνοιξε το γίλεκο
του και της έδειξε πώς φορούσε
από μέσα ένα λεπτό αλυσιδωτό
θώρακα.

— Λαμβάνω πάντα τα μέτρα
μου, όταν έχω να κάμω με κα-
κούργους! πρόσθεσε.

— Σημαδεύοντάς την μ' ένα ρε-
δόλβερ, της πήρε άπ' το χέρι
το σιτλάτο και της έδειξε μια πο-
λυθρόνα. 'Εκείνη κάθισε, ύποτα-
γημένη στην έπιτακτική ματιά του.

— 'Ο Γκωτράι έμεινε φρουρός στην
πόρτα.

— 'Εξηγήστε μου πρώτα, εί-
πε ό Σαντεκόκ, γιατί φωνάζατε,

όταν είδατε το Φάντασμα: «'Εσύ
είσαι, Σιμόν!».

— 'Η 'Ελσα δεν άπάντησε.
— Μπορώ, λοιπόν, να συμπε-
ράνω, συνέχισε ό ντετεκτιβ, ότι
η δεσποινίς Ντερς δεν έχει πε-
θάνει... κι' ότι αυτή είναι ό Μπελ-
λεγκάρντ!

— 'Η γραμματέας έμεινε πάντα ά-
μυλητη. Καταλαβαίνοντας, ότι δε
θα μάθαινε τίποτε άπ' αυτήν,
προσωρινώς τουλάχιστον, ό Σαν-
τεκόκ έβριξε μια ματιά γύρω του.
Είδε το παλιό κομώ. Πλησίασε,
το άνοιξε και είπε:

— 'Α, περίφημο!... Νά η έ-
ξηγησι!...

— Είχε βρή, μέσα σ' ένα μεγά-
λο συρτάρι, μια κέρνιη κούκλα,
που έμοιαζε καταπληκτικά στο
πρόσωπο με τη Σιμόν Ντερς.

— Θα ήθελα να ξέρω το όνο-
μα του καλλιτέχνη, που έφτιασε
αυτό το άληθινό άριστούργημα!
μουρμούρισε.

— 'Επειτα πρόσθεσε, γυρίζοντας
στην 'Ελσα, που είχε την τρο-
μαγμένη έκφρασι του έγκλημα-
τιου, ό όποιος νιώθει τον έαυτό
του χαμένο:

— Τα καταλαβαίνω τώρα
όλα! Χάρis σ' αυτή την κούκλα,
ό Μπελλεγκάρντ κατάρωθε να κοι-
μάται στο κρεβάτι του... και συγ-
χρόνως να δολοφονή τον Λού-
δρο!... 'Ετσι, η Σιμόν μπορού-
σε να είναι νεκρή και ζωντανή
μαζί!... 'Οραία έμπνευσι!...

— 'Εδειξε την κούκλα και ρώ-
τησε:

— Τώρα, που βρήκα το άν-
τίγραφο, δε θα μου πείτε τί έ-
γινε το πρωτότυπο;

— 'Αλλά η 'Ελσα έπέμενε να σω-
παίνει.

— 'Αφού δε θέλετε να μιλή-
σετε, ξέρω τί έχω να κάνω! πρόσ-
θεσε ό Σαντεκόκ με άπειλητικό
ύφος. 'Εμπρός, σηκωθείτε κι' έ-
λάτε μαζί μου...

— 'Η 'Ελσα σηκώθηκε, κρίνοντας
άνωφελη κάθε αντίτασι. 'Ο Σαν-
τεκόκ την έπιασε άπ' το μπρά-
τσο. Βγήκαν στον κήπο. 'Ο Γκω-
τράι άκολουθούσε με τα δυό σκυ-
λιά. 'Εφτασαν στη μικρή πορτί-
τσα, άπ' όπου είδαμε να μπαί-
νι ό Σαντεκόκ.

— 'Ενα αυτοκίνητο τους περίμε-
νε στην όδο Λιλά. 'Ο ντετεκτιβ
άνέβασε σ' αυτό τη γραμματέα.

— Πού με πάτε; τον ρώτησε
η 'Ελσα.

— Σ' ένα άσυλο, που θα σας
έξασφάλισι τη διατροφή σας ως
τα γεράματα σας! άπάντησε έ-
κείνος έαφνικά.

— Ενώ ό Σαντεκόκ έκανε αυτόν
τον άληθινό έθλο, μια παράδειση
κίνη συνεβαίνει στο σπίτι του.

— 'Η Κολέτ περίμενε τον πατέρα
της, στο γραφείο του. 'Ήξερε, ότι
επρόκειτο να πατή ό άποφασισ-
τικό παιγνίδι, κι' άνυπομονούσε
για το αποτέλεσμα, που θα ση-
μαίνε την άπελευθέρωσι του Ζάκ
Μπελλεγκάρντ. Σαφινικά, άκουσε το
κούδουνη της καγκελόπορτας.

— Πρόβαλε στο παράθυρο κι' εί-
δε τη Μαρι-Ζάν να πηγαίνει βια-
στικά ως την πόρτα να κουδεν-
τιέ με κάποιον κι' έπειτα να
ξαναγυρίσι στο σπίτι.

— Τι συμβαίνει, Μαρι-Ζάν; τη
ρώτησε.

— Κάποιος σωφείρ σας φέρνει
ένα γράμμα άπ' τον κ. Σαντε-
κόκ.

— Σας το έδωσε;

— Όχι, δεσποινίς. Λέει, ότι
ό πατέρας σας του συνέταξε να
το παραδώσι στα χέρια σας...

— Δεν τον άφησα όμως να μιλή, γι-
ατί ό κύριος έχει άπαγορεύσει την
είσοδο, κάθε ξένου.

— 'Η Κολέτ έμεινε σκεπτική για
λίγο. 'Επειτα είπε:

— Ξέρете το γράμμα του πα-
τέρας μου, Μαρι-Ζάν;

— Μάλιστα, δεσποινίς, πολύ
καλά... Μπορώ να το άναγνωρί-
σω ανάμεσα σε χίλια...

— Θα ζητήσετε, λοιπόν, άπ'
αυτό το σωφείρ να σας δείξη το

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ "ISAEM" ΣΕΚΡΑΤΟΥΣ 40 • ΤΗΛ. 631.637

Θα ζήσετε και σεις
όνειρου στιγμές
βλέποντας σε δίσκους
VIEW - MASTER
τους γάμους του αιώνας
του
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
και της
ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ ΑΝΝΑΣ - ΜΑΡΙΑΣ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΝΑ ΔΗΤΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ
BIOU-MASTER

Αποφύγετε τις απομιμήσεις. Μόνον το BIOU-MASTER γράφει VIEW-MASTER

100% ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσώπου, βραχίονα, ταχυτάτα

ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
Η υπερτριχωση διαρκώς εξαλείφεται. ΑΠΟΔΥΝΑ - ΠΛΕΥΡΩΝΑ. Είμαστε δούναγνιστοι, μοναδικό στο Βαλκάνιο. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΕΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΑΚΝΕΣ - ΠΑΝΑΔΕΣ - ΑΚΜΕΣ - ΜΕ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 - ΚΟΛΟΝΑΚΙ
ΤΗΛ. 612010
ΥΠΕΡΒΟΛΕΥΟΝΤΕΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΙ

№ KASTRIOTIS

ΠΡΟΣΟΧΗ

Αντιρυτιδικά, σπασμολυτικά του σώματος από δόσαντα και κυτταρικά εκχυλίσματα. Κατέχουμε μυστικά που είναι και θα μείνουν άγνωστα στους ανταγωνιστές μας.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ ELENA GALA

Δίπλωμα και βραβείον τηλεπαικτών. Σας απαντά σε κάθε ζήτημα σας (ερωτικούς δεσμούς, ζητήματα γάμου, οικογενειακές καταστάσεις, απογοητεύσεις, αμειψιμότητες). Σας συντάσσει το επιστημονικό σας Ψωροσκόπιον. Γράφει για σας από εσωτερικών και εξωτερικών. Αποστείλετε γραμματόσημον απαντήσεως.

*Ωρα 10 π.μ. — 6 μ.μ. πλήν Κυριακής. *Οδός Μεγαλοπόλεως 6. Κάτω Χαλάνδρι, λεωφορείον Χολαργού. Στάσις 4η.

ΔΙΑΛΕΞΤΕ ΣΩΣΤΑ ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΑΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Για τον εαυτό σας ή για τα παιδιά σας, ένα θαυμαστό δώρο θα είναι μια έγγραφη στη Σχολή Α.Β.Σ. για σκίτσιν, σχέδια, χρώμα, με σπουδή στο σπίτι σας, όπου και αν μένετε. Είναι ένα δώρο που εξασφαλίζει μίαν ανεξάντηλη πηγή χαράς ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗ ΖΩΗ, αλλά και ένα πολύτιμο εφόδιο, ένα κομμάτι και πρακτικό βοήθημα με καλώς λεγόμενα σύμβολα και δικά, που σας προσφέρει διαρκή, διευκολύνει τη σπουδή, και επί πλέον, επιφέρει χαρά τα παιδιά. Για εμποδισθείτε από τα παιδιά. Αν παρήλθε η ώρα να μένετε σ' ε-πάρχιστε τελείως της δημιουργίας αυτής ή γράψτε μας, για να λάβετε δωρεάν το αναλυτικό μας τεύχος χωρίς καμιά υποχρέωση.

Σ' αυτό το μαθητό, έ-κ του φυσικού.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ.
ΣΧΕΔΙΟΥ-ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Πανεπιστημίου 10 — Τηλ. 628.904
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ: ΠΑΡΙΣΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
Δέχεται Μάγερ 10 (Πλατεία Βόθης)
Τηλέφ. 532-563

φάκελλο. "Αν δήτε το γραμμάτιο του πατέρα μου, θα του ανοίξετε την πόρτα..."

Η Μαρί-Ζαν ξαναγύρισε στην καγκυλοπόρτα και είπε στο σωφύ:

— Μπορείτε να μου δείξετε τη διεύθυνση αυτού του γραμματίου;

— Πολύ ευχαρίστηση! Ο σωφύς πέρασε το φάκελλο ανάμεσα στα κάγκελλα, κι' άναψε ένα σπύριο, για να μπορέσει η καλή γυναίκα να διαβάσει την επιγραφή. Εκείνη αναγνώρισε το γραμμάτιο χαρακτήρα του Σαντεκού. "Ανοίξε την πόρτα και είπα:

— Έλατε μαζί μου!

— Ήδηγηση στο σωφύ στο γραφείο, όπου περιμένει η Κολέτ.

— Σεις είσθε η δεσποινίς Σαντεκού; ρώτησε εκείνος — που δεν ήταν παρά ο άνθρωπος με το πέτσινο σακκάκι.

— Εγώ, μάλιστα, απάντησε η Κολέτ, κυττάζοντάς τον με έντονη δυσπιστία.

— Πήρε το γραμμάτιο. Κύτταξε τη διεύθυνση: "Ήταν πραγματικά το γραμμάτιο του πατέρα της. Άνοιξε το φάκελλο και διάβασε:

«Αγαπητό μου παιδί, Μου συνέβη ένα σοβαρό αυτοκινητικό δυστύχημα. Έλα να με βρεις.

Σ' αντέδωκε».

Η Μαρί-Ζαν, ξετρελλαμένη, πλυσίωσε την Κολέτ. Η κοπέλλα ρώτησε με ταραχή:

— Πού βρίσκεται ο πατέρας μου;

— Στο νοσοκομείο της Μάνης.

— Έχει σπάσει το πόδι του.

— Θεέ μου!...

— Επειδή έχει κλείσει πιά το ταχυδρομείο, ζήτησε ένα αυτοκίνητο από τον γκαράζ, όπου δουλεύει, για να ειδοποιηθεί γρηγορώτερα...

Το αυτοκίνητό του περιμένει τώρα κάτω. "Αν θέλετε, θα σας πάω άμεσα στη Μάνη.

Η Κολέτ κύτταξε στα μάτια τον άγνωστο. Μία υποψία είχε περάσει από το μυαλό της...

Είχε θυμηθεί, ότι ο πατέρας της έφυγε μαζί με τον Γκαρράι. Γιατί, λοιπόν, δεν έκανε δώλου λόγο γι' αυτόν, από τόσο λακωνικό γραμμάτιο του;...

Υπήρχε κάποιο μυστήριο, το οποίο έπρεπε να διαφωτιστεί...

— Ο πατέρας μου δεν ήταν μόνος, πρόσφερε. Τον συνόδευε ένας υπηρέτης. Τί έγινε, αυτός;

Τα βλέφαρα του σωφύς τρεμόπαιζαν ελαφρά. Η κοπέλλα πρόσφερε αυτό το σημάδι της αμνησίας του.

— Δεν ξέρω, δεσποινίς... της είπε εκείνος. "Εγώ κόναψα δουλειά, που μου ανέθεσαν, και τίποτε παραπάνω."

— Λέτε ψέματα! φώναξε απότομα η Κολέτ. Δεν έγγραψε ο πατέρας μου αυτό το γραμμάτιο;

Και θέλησε να σηκώσει το ακουστικό του τηλεφώνου. Δεν πρόλαβε όμως: "Ο σωφύ έβγαλε από την τσέπη του ένα ρεβόλβερ και τη σημάδεψε.

— Ψηλά τα χέρια κι' οι δύο σας! πρόσφερε απειλητικά.

Η Μαρί-Ζαν υπάκουσε. Η Κολέτ σταύρωσε τα χέρια της στο στήθος.

— Τι θέλετε από μένα; είπα.

— Θα το μάθετε άμεσα... άπάντησε ο συνεχόμενος του Μπελ φεγκόρ.

— Τί έλεγε από μένα; είπα.

— Θα το μάθετε άμεσα... άπάντησε ο συνεχόμενος του Μπελ φεγκόρ.

— Τί έλεγε από μένα; είπα.

— Θα το μάθετε άμεσα... άπάντησε ο συνεχόμενος του Μπελ φεγκόρ.

— Τί έλεγε από μένα; είπα.

— Θα το μάθετε άμεσα... άπάντησε ο συνεχόμενος του Μπελ φεγκόρ.

πρόσθετε άρεσκά χρόνια. "Εβγαλε έπειτα την ελάνη περούκα της, αφήνοντας να φανούν τα κοντά κα-στανά μαλλιά της, γύρισε στο Μωρίς και είπε με σαρκαστικό τόνο:

— Η καμωδία τελείωσε... Βαρέθηκα πια να παριστάνω την πε-θαμένη!

Η Σιμόν Ντερός είχε ανα-στηθεί!

— Εισθε αξιοθαύμαστη! δή-λωσε ο νέος. Η εμπνευστή της δου-λειάς αυτής ήταν αληθινά μεγα-λοφυής! Άκόμη καταπληκτικότε-ρο όμως είναι, ότι παίζετε ως το τέλος το ρόλο του Μπελφε-γκόρ, χωρίς το παραμικρό λάθος ή αδυναμία... Κάθε στιγμή έρε-μα μήπως ανακαλυφθείτε.

Η Σιμόν άνασήκωσε τους ώ-μους της κι' απάντησε:

— Το ούσιώδες είναι, ότι πη-γαν όλα καλά... Αναγνωρίζω, άλ-λωςτε, ότι βοήθα πολύτιμη βοή-θεια... Πρώτα απ' την Τύχη, κα-ρίστη στην όποια ανακάλυψα τα «Απομνημονεύματα του Ρουζιέ-ρι», μέσα σ' ένα συρτάρι του κο-μίου, που αγόρασα απ' τον πλι-μό Πατιγιόν...

— Είπατε απ' την "Ελσα Μπέρνερ, που μου έδωσε την ιδέα να μεταμφιεσθώ σε Φάν-τασμα. Απ' το Λούινερ, που έ-φτιασε τα γράμματα με την ύ-πογραφή του Μπελφεγκόρ, καθώς και τη θαυμασία κέρνυα κούκλα, με την όποια απομάκρυνα από μένα κάθε ύποψια. Απ' τον Τζακ Νέντυ, που τα κατάφερε περίφη-μα... Τέλος, από σας, αγαπητέ μου κύριε, που ξεγελάσατε τους ανθρώπους του περιβάλλοντός μας.

— Είμαι άτυχισμένος, γιατί εκτιμάτε την άσούσιό μου!

— Τώρα, που πετύχαμε το σκο-πό μας, μπορώ πια να σας τα-πώ όλα. Άκούστε, λοιπόν: Είχα χάσει την περιουσία μου. Δέ μου έμειναν, παρά μερικές εκατοντά-δες χιλιάδες φράγκα, που έφθα-ναν μετά βίας για να ζήσω ένα χρόνο ακόμα. Το ποικητικό τα-λέντο μου δεν μου έδινε υλικά κέρδη... Θα μπορούσα να κάμω ένα πλούσιο γάμο. Άλλά ό ά-νεξάρτητος χαρακτήρας μου δε μ' άφηνε να υποδουλωθώ σ' έναν άν-τρα, που θα μ' άγώσασε όπως ένα μπιμπέλο ή κόσμημα πολυ-τελείας και θα μ' έκανε δυστυχι-σμένη.

— Πέρασα ήμερες σκοτεινές, πρίν ανακαλύψω το χειρόγραφο του Ρουζιέρι! Όταν όμως διάβασα τα απομνημονεύματα του περίφη-μου αυτού ασπολόγου, άρχισα να βλέπω το μέλλον πιο ελπιδο-φόρο. Γιατί δε θα έπαιονα στα σκοτεινά αυτές τις άποκαλύψεις; Πιστός της Αίκατερίνης των Ε-ιδίκων. Φαινόταν, λοιπόν, πολύ πιθανό να του είχε ζητήσει η βασιλίσσα τη βοήθειά του, για να κρύψει το θησαυρό των Βα-λουά, ώστόσο μπορούσε να ξανα-γυρίσει στο Λούβρο, μετά την κα-τατροπή των εχθρών της.

— Πρίν άρχισω μια επιχείρηση όλο τα μέτρα μου. Έπρεπε να σκόταψω πάντα στην κούπητη του, στο τέλος του χειρογράφου του, ο Ρουζιέρι βεβαίονα ότι, μετά το θάνατο της Αίκατερίνης και του "Ερρίκου Γ", δεν είχε βελή-σει να φανερώσει το μυστικό στον καινούργιο βασιλιά "Ερρίκο Δ", για να γνωστό, ότι η Αίκατερίνη κι' ο γιος της δεν είχαν ξαναγυρί-σει καθόλου στο Παρίσι απ' ό-λεττα παραρεκτικά κάθε βιβλίο. Δέ μιλούσε της εποχής εκείνης, σαφώς κανένα για το θη-μ' έκανε να συμπεράνω, ότι δεν είχε ανακαλυφθεί.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Το τέλος.

ΜΑΘΕΤΕ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΝΑ ΛΟΥΖΕΤΑΙ ΣΥΧΝΑ ΚΑΙ ΣΩΣΤΑ

ΤΗ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗ-
ΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΥΣΙΜΟ ΤΩΝ
ΜΑΛΛΙΩΝ

Το λούσιμο των μαλλιών είναι η βάση της υγείας των. Αί γυναι-μια όλων των ετιστημόνων απαι-πτον σ' ένα σημείο: "Ότι ό συ-χνός καθαρισμός των (λούσιμο) είναι το καλύτερο μέσον διά γύ άποφυγής ό σχηματισμού πιτυρί-δος, ή εξασθένησης των μαλλιών και ή τριχόπτωσης.

Προσού ή όμως με τί λούζετε τα μαλλιά σας.

Τά σαπούνια είναι συνήθως άλ-καλικά και βλάπτουν στα μαλλιά. Τά σαπούνια που θα χρησιμοποιή-σετε δεν πρέπει να είναι άλκαλι-κόν.

Ένα ειδικό τοποηικό σαπούνι είναι το **TAMO**, προϊόν μελέτης των τελευταίων πορισμάτων της βιοχημείας και χωρίς στο **PH 6.5** που έχει, είναι το ιδανικότερον σαπούνι για το λούσιμο των μαλ-λιών. Έκτος από ένα τέλειον καθα-ρισμό που δίδει ό διακοητικά ά-ροματισμένος άφρος **TAMO** χά-ρις στα συστατικά που περιέχει, εισχωρεί στον θύλακα των τρι-χών και τρέφει την όικα, άναζω-ογονώντας τα μαλλιά.

Μάθετε το παιδί σας από μικρό να χρησιμοποιεί το **TAMO**.

Όταν μεγαλώσει θα σας ευ-γνωμονεί.

Με **TAMO** εξασφαλίζετε για ό-λη σας την ζωή μαλλιά γερά, λα-μπερά, γεμάτα δύναμη και ύνεια.

Αν υποφέρετε από προχωρημέ-νη πιτυρίαση πιτυρίασης και τρι-χόπτωσης χρησιμοποιήστε το **SUPER TAMO**.

Δια χρόνιαν
ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ

ΒΟΝΟΜΙΝΤ

ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΜΑΣΤΙΧΑ

Κάθε δυο ταίκες είναι
συσκευασμένες κατά τρό-
πον ύγιεινόν σε διαφανή
χάρτην σελοουλόςης

ΑΓΓΛΙΚΟΝ
WESTMINSTER LABORATORIES LTD
LONDON N.W.1

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΩΔΗ της Κόρλις άκούστηκε, σφύριχτη, μέσα από το άκου-στικό:

— Απάντησέ μου καθαρά, Νόρμαν. Σου έκανα μία άπλη έρώτηση και το μόνο που θέλω είναι μία άπλη άπάντησι. Άλλάξες ή όχι το νερό της πισίνας; Απάντησέ μου!

— Άκούσε ή Κόρλις...

— Το νερό ήταν βρώμικο, το παραμένο Σάββατο, και μου υπο-σχέθηκες ότι θα το άλλαξες. Και σήμερα είναι Τρίτη.

— Ναι, ξέρω ότι στο ύποσχεθη-κα. Ξέρω πως σήμερα είναι Τρίτη. Γι' αυτό άκριώς ήθελα να σου μι-λήσω...

— Ο Νόρμαν Πίμσλεϋ έβρεξε με τη γλώσσα του τα χείλη του, πλησίονε το στόμα του στο άκουστικό και, ψιθυρίζοντας σχεδόν, πρόσθεσε:

— Κόρλις, άσπρη και ό Γκρέγκ ά-πόψε μαζί σου!

— Μήπως δεν έρχεται κάθε φορά; — Ναι, αλλά δεν πρέπει νάρθω ά-πόψε, Κόρλις. Πρέπει να σου μιλή-σω. Θα ήθελα να σου πώ, ότι είναι τόσος καιρός, πού...

— Γεία σου, τον έκοψε ή Κόρλις. Κι' έκλεισε το τηλέφωνο.

— Ο Νόρμαν άπρησε το άκουστικό στη θέση του και βυθίστηκε σε σκέ-ψεις. Ναι, ήταν αληθινά πως ή Κόρ-λις έρχόταν πάντοτε... μαζί με το Γκρέγκ. Πότε όμως θα έπαινε πια να έρχεται ό Γκρέγκ στο σπίτι του; "Ή-ταν πρωτακόστο, εξοργιστικό, ή γυ-ναίκα ένος έντιμου άνδρός που να φέ-ρη τρεις φορές τη βδομάδα στο σπι-τί της ένα νεαρό έκπαίδευτη γιά να της παραδίδει μαθήματα κολυμπίου, όπως ισχυριζόταν ή ίδια. Και να μέ-νι μαζί του έξω στο σκοτάδι, τις καλοκαιριάτικες έκείνες νύχτες. Και, σ' όλο αυτό το διάστημα, ό Νόρμαν να κάθεται στο λίκνινγκ — ρούμι, βρά-νις — στο κατώφλι, να τον κοιτάζει, να τον ακούει, να τον ακούει, να τον ακούει...

— Ο Νόρμαν Πίμσλεϋ ήταν παγω-λός και φαλακρός. "Η γυναικία του τον έλεγε άσχημο άνδρα. Αυ-τός όμως, ήξερε πως ήταν θαυμά-σιος κηπουρός, εξαιρετικός έρασιτέ-χνης έπιπλαστικός και πρώτης τάξε-ως χτίστης. Τό σπιτί του το είχε χτίσει σχεδόν όλο μόνος του, γιά να το χάραιτα ή Κόρλις. Και στον κήπο του καλλιεργούσε τριαντάφυλλα και σπάνια λουλούδια, όλα γιά να τα χάραιτα ή Κόρλις. Κι' έχτισε μία βεράντα γιά την Κόρλις. Και ένα μικρό γήπεδο τένις, πάλι γιά την Κόρλις. Και, τελευταία, μία όμορ-φη πισίνα, γιά να την χάραιτα, ποιος άλλος, ή Κόρλις... και ό νεαρός, έξοχόμολλος, Γκρέγκ Μάλλερ.

— Ο Νόρμαν καθόταν τώρα στο λίκ-νινγκ — ρούμι και άπ' την τζαμιάνα πόρτα που έβλεπε στην βεράντα, κυτ-τάζε πάλι πρós την πισίνα και προσπαθούσε να φανταστεί τι άνδράς γινόταν εκεί, μέσα κάθε Τρίτη. Πέ-πη και Σάββατο. Το μόνο πράγμα όμως που φανταζόταν τότε άπ' την πο-λυβρόνα του, ήταν οι άνταύγειες ά-πό τα φωτισμένα παράθυρα, στον κήπο. Και το μόνο που μπορούσε να άκούση, ήταν ή κραυγή που έβγαζε ό Γκρέγκ, την ώρα που έκανε τη βου-τιά του άπ' το σανίδι του άναστητή-τρίου. Και ή φωνή της Κόρλις, που έλεγε: "Ερχομαι, Γκρέγκ!" Και το πλατάγισμα του νερού, την ώρα, που έκανε βουτούσο. "Υστερα άπ'ό-ντα σιωπή... μία άτελείωτη σιωπή."

Τι έκαναν τόσην ώρα στα μαύρα νερά της πισίνας;

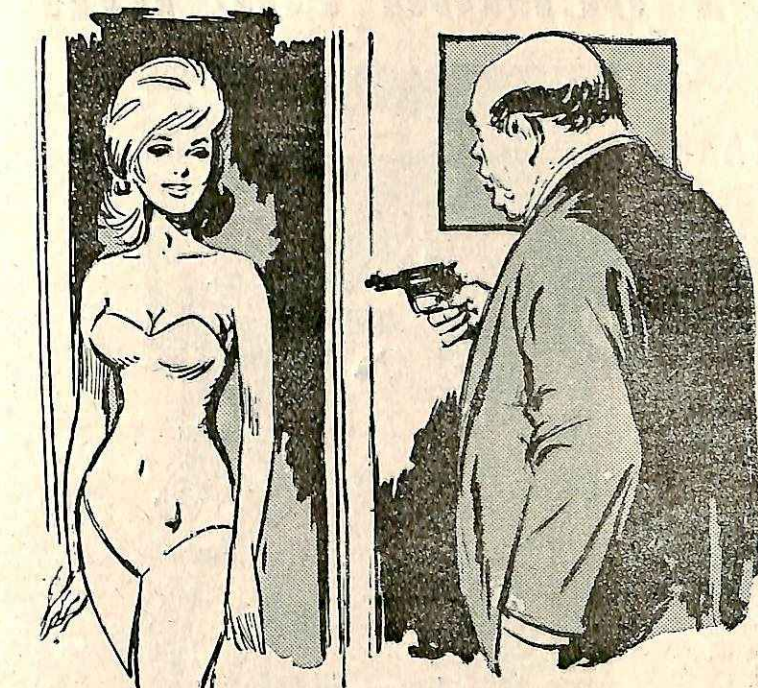
— Μου άκούσιτε, κολύμπι, έλεγε καμιά φορά ή Κόρλις, χαμογελών-τας.

Ναι, αλλά τι έκαναν στην πραγ-ματικότητα; Και πως βρέθηκε εκείνη ή μελανία πάνω στο φαρύ όμο του Γκρέγκ και τα ίχνη άπ' ό κραγιόν κά-τω άπ' τα χείλη του; Και το χειρό-τερο άπ' όλα, γιάτί ό Νόρμαν δεν είχε το θάρρος, τον άνδραισμό να τους άπαγορεύη, με το δικαίωμα του συ-ζύγου, να μην γυρίσουν στην πισίνα; Κι' άκόμα, γιάτί στο κάτω κάτω, δεν πηγαίνε κανένα βράδυ εκεί, γιά να μείνι γιά πάντα τι γινόταν στην πισίνα;

Ναι, δεν είχε το θάρρος. Σε-φτηκε όμως να έγκρινε τις φώτα γύρω άπ' την πισίνα, γιά να μπο-ρεί εύκολα, άπ' το λίκνινγκ — ρούμι να παρακολουθή, τη γυναικία του και τον έκπαίδευτη της Γέλασε προκλητικά κι' ύστερα φώ-ναζε:

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

ΜΙΑ ΒΟΥΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ

— Θα προτιμούσα να με σκοτώσης, παρά να μείνω ένα λεπτό μαζί σου!

Και βγήκε από το δωμάτιο.

— Ο Νόρμαν Πίμσλεϋ περίμενε. "Ε-ξω, τα τριζόνια χαλούσαν τον κό-σμο. Το συρτάρι του γραφείου ή-ταν μασκλειστό. Με μία γρήγορη κίνηση, ό Νόρμαν ά μπορούσε να τραβήξει το περιστροφικό και να το χρησιμοποιήσει.

— Σε μία στιγμή, ό Γκρέγκ έφρα-νίστηκε, άπ' ένα διπλό δωμάτιο, περιμένε. Σε φάνταζε και προσπαθού-σε να θυμηθεί όριμένα πράγματα. Της είχε άρχεισει να τον κυριεύει, έφτασε στο κατακόρυφο, σηκώθηκε άπ'ό-στα, άνοίξε το συρτάρι, άπ' εκεί μέσα ου του και έβγαλε άπ' όκει μέσα ένα περιστροφικό. Τό είχε ένθιμο άπ'ό ένα περιστροφικό στην "Ιαπωνία." Ήταν τύν πόλεμο, αλλά μπορούσε να σκοτώ-σει έναν άντρα, έστω και δυνατό σαν το Γκρέγκ. Όπως θα μπορούσε να σκο-τώσει και μία άγαπημένη γυναίκα.

— Ένα αυτοκίνητο άκούστηκε να σταματά μπροστά στην έξοδό του, σπιτιού. "Ο Νόρμαν ξανάβλεπε βια-στικά το περιστροφικό στη θέση του. "Όχι, δεν έπρεπε να χρησιμοποιήσει πιστόλι...

— Η πόρτα άνοίξε με πάταγο και μπήκε ή Κόρλις, φορούσε ένα έφαρ-μοστό βυσινί φόρεμα. Τά μπράτσα της ήταν γυμνά και ήλιοκαμένα. Τά μακρύ άναθά μαλλιά της πλασιώ-σαν ένωμα του σώματός της, με τα γαλάζια ματιά και τα κίτρινα σαρκ-ακάδη χείλη. Πίσω της έρχόταν ό Γκρέγκ.

— Άφ'ό έβρεξε πως σήμερα είναι Τρίτη... φώναζε ή Κόρλις μόλις μπή-κε στο χώλ. Ξέρεις πώς το νερό ή-ταν βρώμικο το Σάββατο. Γι' αυτό δεν έπρεπε να κάνης τόση φασαρία άπ'ό το τηλέφωνο.

— Δεν έκανα φασαρία, άγάπη μου. Μόνο πού επιθυμούσα άπόψε να μέ-ναμε μόνοι στο σπίτι.

— Άλλά, όμως, δεν το επιθυμούσα. Γιά όνομα του Θεού, μη γκρινιάζης μπροστά στο Γκρέγκ!...

— Η Κόρλις μπήκε στο διπλό δω-μάτιο, γιά να φορέσει το μαγιό της, και ό Γκρέγκ είπα:

— Υποθέτω, ότι δεν έγκρινε τις έπισκέψεις μου, κύριε Πίμσλεϋ. "Ό-ταν όμως λάβετε όπ' όψι σας δύο πα-ραβίο άφ'όνα μαθήματα κολυμπίου στη γυναικία σας...

— Γέλασε προκλητικά κι' ύστερα φώ-ναζε:

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Ο Νόρμαν καθόταν στην πο-λυβρόνα του, στο λίκνινγκ — ρούμι, και βεράντα γιά την Κόρλις. Και ένα μικρό γήπεδο τένις, πάλι γιά την Κόρλις. Και, τελευταία, μία όμορ-φη πισίνα, γιά να την χάραιτα, ποιος άλλος, ή Κόρλις... και ό νεαρός, έξοχόμολλος, Γκρέγκ Μάλλερ.

— Ο Νόρμαν καθόταν τώρα στο λίκ-νινγκ — ρούμι και άπ' την τζαμιάνα πόρτα που έβλεπε στην βεράντα, κυτ-τάζε πάλι πρós την πισίνα και προσπαθού-σε να θυμηθεί όριμένα πράγματα. Της είχε άρχεισει να τον κυριεύει, έφτασε στο κατακόρυφο, σηκώθηκε άπ'ό-στα, άνοίξε το συρτάρι, άπ' εκεί μέσα ου του και έβγαλε άπ' όκει μέσα ένα περιστροφικό. Τό είχε ένθιμο άπ'ό ένα περιστροφικό στην "Ιαπωνία." Ήταν τύν πόλεμο, αλλά μπορούσε να σκοτώ-σει έναν άντρα, έστω και δυνατό σαν το Γκρέγκ. Όπως θα μπορούσε να σκο-τώσει και μία άγαπημένη γυναίκα.

— Ένα αυτοκίνητο άκούστηκε να σταματά μπροστά στην έξοδό του, σπιτιού. "Ο Νόρμαν ξανάβλεπε βια-στικά το περιστροφικό στη θέση του. "Όχι, δεν έπρεπε να χρησιμοποιήσει πιστόλι...

— Η πόρτα άνοίξε με πάταγο και μπήκε ή Κόρλις, φορούσε ένα έφαρ-μοστό βυσινί φόρεμα. Τά μπράτσα της ήταν γυμνά και ήλιοκαμένα. Τά μακρύ άναθά μαλλιά της πλασιώ-σαν ένωμα του σώματός της, με τα γαλάζια ματιά και τα κίτρινα σαρκ-ακάδη χείλη. Πίσω της έρχόταν ό Γκρέγκ.

— Άφ'ό έβρεξε πως σήμερα είναι Τρίτη... φώναζε ή Κόρλις μόλις μπή-κε στο χώλ. Ξέρεις πώς το νερό ή-ταν βρώμικο το Σάββατο. Γι' αυτό δεν έπρεπε να κάνης τόση φασαρία άπ'ό το τηλέφωνο.

— Δεν έκανα φασαρία, άγάπη μου. Μόνο πού επιθυμούσα άπόψε να μέ-ναμε μόνοι στο σπίτι.

— Άλλά, όμως, δεν το επιθυμούσα. Γιά όνομα του Θεού, μη γκρινιάζης μπροστά στο Γκρέγκ!...

— Η Κόρλις μπήκε στο διπλό δω-μάτιο, γιά να φορέσει το μαγιό της, και ό Γκρέγκ είπα:

— Υποθέτω, ότι δεν έγκρινε τις έπισκέψεις μου, κύριε Πίμσλεϋ. "Ό-ταν όμως λάβετε όπ' όψι σας δύο πα-ραβίο άφ'όνα μαθήματα κολυμπίου στη γυναικία σας...

— Γέλασε προκλητικά κι' ύστερα φώ-ναζε:

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

— Μην άργήσεις, Κόρ-λις!

Η δεήσιδα του παιδιού

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΣΑΚΚΟΥΛΑΚΙ

ΜΙΑ φορά κι 'έναν καιρό, ζούσε κάπου στην Αραβία κάποιος που τον έλεγαν Νισάμ. Όμορφο, λευκόκορμο, παλιγκάρι. Έμενε σ' ένα σπίτι-παλάτι, και δεν έκανε άλλη δουλειά, παρά να γλεντά μερκα και νύχτα. Ο πατέρας του, πεθαίνοντας, του είχε αφήσει μεγάλη περιουσία. Δεν άργησε, όμως, να την σπαταλήσει σε διάσκεδαστες με τους φίλους του. Πούλησε και το σπίτι του, γιά να συνεχίσει λίγο ακόμα τη ζωή που έκανε. Ώσπου ήρθε μία μέρα που δεν είχε ούτε να φάει. Κραίες από τους φίλους του στα δεσφονώματα δεν γύρισε να τον κωττάει στη δυστυχία του. Και ο Νισάμ κατήχησε ζητιάνος.

Μία μέρα, έκει που προχωρούσε σ' ένα μεγάλο δρόμο, συναντήθηκε με μια γριούλα. Η γριούλα αυτή ήταν η Τύχη. Κάθε άνθρωπος την συναντά μία μονάχα φορά στον δρόμο της ζωής του.

— Πρώτη φορά με βλέπεις, Νισάμ, του είπε. — Εγώ, όμως, σε ξέρω πολύ καλά. Είσαι σπάταλος και άμυαλος. Μά, έχεις καλή καρδιά στο βάθος, και σ' αγαπώ. Θέλω να σε βοηθήσω. Η πιο μεγάλη επιθυμία σου είναι, τώρα που γυρνάς ζητιανεύοντας, να γίνης πλούσιος περισσότερο απ' ό,τι ήσουν πρώτα.

— Πώς το κατάλαβες; φώναξε ο Νισάμ. — Η γριούλα χαμογέλασε, έδωσε απ' τον κόρφο της ένα σακκουλάκι, και του το έδωσε, λέγοντας:

— Δεν ήταν και τόσο δύσκολο να το καταλάβω. Πάρε αυτό το σακκουλάκι. Όταν χρειαστής λεπτά, δεν έχεις παρά να τ' ανοίξεις και να πής: «Καλό μου σακκουλάκι, δώσε μου λεπτά!» Κι εκείνο θα σου δώσει όσα θέλεις. Πρέπει, όμως, να μου υποσχεθής και συ πως θα μείνεις τρία χρόνια, τρεις μήνες, τρεις εβδομάδες, τρεις μέρες και τρεις ώρες άνιφτος, αέριστος κι' ανάλαιγος. Θα έχης την δύναμη ν' αντέξεις τόσον καιρό στο μαρτύριο της αβυστίας, της βρωμιάς; — Ναι, θα κάνω όπως μου λές! αποκρίθηκε. Σ' ευχαριστώ γιά το δώρο σου.

Και συνέχισε τον δρόμο του, σφίγγοντας στην παλάμη του το μαγικό σακκουλάκι του. Πολύ γρήγορα, άρχισε να του λέει: «Καλό μου σακκουλάκι, δώσε μου λεπτά!» Και κείνο, γέμιζε χρυσά φλουριά, χωρίς τελειωμό.

Ο Νισάμ ήταν τώρα τόσο χαρούμενος, πού δεν πρόσεχε πια πόσο βρώμκος κι' έλεεινός γινόταν από μέρα σε μέρα. Πριν περάσει πολύς καιρός, τα μαλλιά του μεγαλώσαν τόσο πολύ, κατάντησαν κουρέλια κι' έπεσαν από πάνω του. Τον έβαυτο του. Η σκέψη, όμως, πως έτσι μονάχα θα μπορούσε να έχη όλα λεπτά ήθελε, τον έκανε να υποφέρει το χάλι του.

Μία μέρα, έφυγε να περάσει έξω απ' το παλάτι ενός πλούσιου πασά. Ήταν λικασάδα, και ο Νισάμ, όμως, απ' το παράθυρο ή κόρη του σπιτονοικοκύρη, κι' έτρεβε να πη άδισμένη στον πατέρα της:

— Να δώδης άμέσως ένα ζητιάνο που κάθισε στα σκαλιά μας, και τα βρωμίζει...

Ο πασάς κατέβηκε και φώναξε από μακριά το Νισάμ, γιατί σιχαίνονταν να πάη κοντά του: και να φύγης από εδώ! Μαγάρισες τον τόπο! Ο Νισάμ γύρισε το κεφάλι του και του έβριξε με ακατάδεχτη ματιά.

Θα μπορούσες να μου μιλήσης με πιο εύγενικό τρόπο, αποκρίθηκε. Δεν έχεις να κινής με έκανα να φύγης απ' το παλάτι σου!

Σοβάρα τό λές; είπε ο πασάς, σκασμένος στα γέλια. Και με τί τρόπο;

— Δεν λέω πως θα σε δώσω. Μου είναι, όμως, εύκολο ν' αγοράσω το παλάτι σου, μ' όλη την επίπλωσή του και μ' όλους τους δούλους σου.

— Είναι τρελλός γιά δέσιμο! είπε με το νού του ο πασάς.

— Άρχισε να βρίσκει διασκεδαστική την ιστορία αυτήν.

— Στο τό πουλάω το παλάτι μου, αποκρίθηκε στον κουρέλη, συγκρατώντας με κόπο τα γέλια του.

— Και πόσα θέλεις;

— Μία μεγάλη κάμαρα γεμάτη χρυσά φλουριά.

— Έν τάξει, είπε σοβαρώτατα ο Νισάμ. Θα σε είδοποιήσω σε μία εβδομάδα νάρθη να πάρης

Η γριούλα έδωσε στο Νισάμ ένα σακκουλάκι.

τά λεπτά σου και να μου παραδώσης το παλάτι σου.

Κι' έφυγε, αφήνοντας τον πασά.

Πήγε σ' ένα χανί και ζήτησε να νοικιάση δυο μεγάλα δωμάτια. Στην αρχή, ο χαντζής ετοιμαζόταν να τον διώξη με τις κλωτσιές. Όταν, όμως, εκείνος του γέμισε τις χούφτες, του παρέχώρησε δυο απ' τα μεγαλύτερα δωμάτια του χανιού. Ο Νισάμ εγκατεστάθηκε στο ένα.

— Καλό μου σακκουλάκι, θέλω να μου γεμίσης σιγά-σιγά αυτήν την κάμαρα χρυσά φλουριά.

Υστερ' από μία εβδομάδα—το σακκουλάκι γέμισε κι' άδειασε νύχτα και μέρα—ο Νισάμ είδοποίησε τον πασά πως τον περίμενε να του δώσει το χρυσάφι. Ο πασάς, πού τον είχε λημονήσει στο μεταξύ, σκέφτηκε στην αρχή να μην πάη. Ήταν βέβαιος πως ο τρελλός εκείνος τον κορόιδευε. Την τελευταία, όμως, στιγμή ή περίεργη τον έκανε να σηκωθεί απ' το ντιβάνι του και να πάη στο χανί.

Φανταζόστε τώρα την κατάληξή του, όταν ο βρωμιάρης αυτός τον άδήςησε σε μία κάμαρα γεμάτη ως άνω με χρυσά νομίσματα. Ξέλοντας και μη, ήταν υποχρεωμένος, αφού είχε δώσει το λόγο του, να πουλήση το παλάτι του στον αλήτη και να πάη να βρή άλλο κονάκι.

Και ο Νισάμ εγκατεστάθηκε στο παλάτι του πασά, έχοντας τώρα στην υπηρεσία του αμέτρητους δούλους, πού έπιαναν τη νύχτα όταν τον πλησιάζαν. Μά, πού να τολμήσει κανείς να του πη να κόψη τα μαλλιά του, να πλυθή, να βάλη ρούχα της προποής!

Στο μεταξύ, ο Νισάμ έσκαλουδούσε να κωδέται, περιμένοντας να τελειώσει ή προθεσμία που του έταξε ή γριούλα, γιά να μπορούσε να ξαναπορευτασθή στον κόσμο... σαν άνθρωπος.

Σιγά-σιγά, ή φήμη του πλούτου αυτού έφτασε στ' αυτιά του σουλτάνου. Κι' επειδή έτυχε τότε να έχη μεγάλες οικονομικές ανάγκες, σκέφτηκε να βάλη την ντροπή κατά μέρος και να στείλει άνδρες πού να τον παρακαλέσουν να του δανείση λίγα. Οι άπεσταλέμενοι δεν μπόρεσαν να δούν τον ίδιο, γιατί ήταν αδιάθετος, όπως είπαν οι δούλοι του. Τού μετεβίβασαν, όμως, τη σουλτανική παράκληση... και ξαναγύρισαν στο παλάτι μ' ένα κάρρο γεμάτο χρυσά νομίσματα.

Ο σουλτάνος, πού δεν περίμενε τέτοια βοήθεια, τάχασε κυριολεκτικά.

Δεν τον έρω ποιος είναι αυτός, είπε στη γυναίκα του. Κανείς δεν τον έχει δη' στο πρόσωπο, γιατί δεν βγαίνει ποτέ έξω. Φαίνεται, όμως, πολύ καλός άνθρωπος. Λέω να του δώσω γυναίκα τη μεγαλύτερη κόρη μας, τη Χαϊριέ.

Και ανέθεσε σ' έναν έμπιστο αξιωματούχο τη μεγάλη αποστολή να πάη να βρή τον Νισάμ, να ζητήσει επίμονα να τον δη'—αφού εκείνος δεν παρουσιάζονταν σε κανένα—και να του πη πως ο σουλτάνος του έδινε γυναίκα την κόρη του τη Χαϊριέ. Ο αξιωματούχος τα κατάφερε, με τα πολλά, να παρουσιάσθή στον άδαστο Νισάμ. Κι' έμεινε κόκκαλο, όταν είδε από κοντά τον γαμπρό. Αυτός ο κουρέλης, αυτός πού τα γένεια του έφταναν σχεδόν στα γόνατα, είχε περισσότερα πλούτη κι' απ' τον ίδιο τον σουλτάνο! Αυτό το σκιάχτρο πού βρωμοκοπούσε απ' την άβυστία, θά έπαρνε άντρα ή Χαϊριέ.

Να πής του πολυχρονιμένου μας του σουλτάνου—ήταν ή άπάντησι του Νισάμ—πως τον ευχαριστώ πολύ και δέχομαι ταπεινά τη μεγάλη τιμή που μου κάνει.

Ο αξιωματούχος γύρισε στο παλάτι κι' έδωσε στον σουλτάνο, στη γυναίκα του και στη Χαϊριέ την άπάντησι του Νισάμ. Η βασίλισσα, όμως, κάτι ύποπτευε από το κατσοφιασμένο πρόσωπό του.

— Πώς σου φάνηκε, τον ρώτησε, ο άνθρωπος αυτός πού είναι τόσο πλούσιος, ο άνθρωπος αυτός; Δεν ξέρουμε τίποτα γι' αυτόν.

— Είναι νέος; ζήτησε να μάθη και ή πριγκιποπούλα. Είναι ώριμος; Πολύ ψηλός; Τι χρώμα έχουν τα μάτια του;

— Καλύτερα να μη δώσω άπάντησι, αποκρίθηκε ο αξιωματούχος.

— Γιατί; ρώτησαν μ' ένα στόμα ο σουλτάνος, ή γυναίκα του και ή πριγκιποπούλα.

— Γιατί... γιατί... ο άνθρωπος πού θέλετε να κάτετε γαμπρό σας είναι έτσι... κι' έτσι...

Η σουλτανική οικογένεια έμεινε μ' άνοιχτό το στόμα, ακούοντας τη φοβερή εκείνη περιγραφή. Στο μεταξύ είχε παρουσιάσθή και ή 'Εμινέ, ή μικρότερη κόρη του σουλτάνου, και τ' άκουσε όλα, χωρίς να την πάρουν ειδησι. Πέρασαν λίγες στιγμές σιωπής. Και, ξαφνικά, ή Χαϊριέ έβγαλε τις φωνές:

— Εγώ να πάρω άντρα τό βρωμερό αυτό σκουληκι! Ποτέ! ποτέ! ποτέ!...

Ο σουλτάνος, πού είχε πέσει σ' ένα σοβά, σηκασε με κόπο το κεφάλι του.

Λυπούμαι πολύ γι' αυτό, ψιθύρισε. Πώς μπορούσα να φανταστώ πως ο Νισάμ, ο άνθρωπος πού μ' ευεργέτησε έμένα, έχει τέτοια χάλια.

— Άκόμα δε μπορώ να τό πιστέψω! είπε ή σουλτανί.

— Όπωςδήποτε, του έκανα πρότασι να γίνη γαμπρός μου, συνέχισε ο σουλτάνος. Είναι σαν να του έδωσα τον λόγο μου. Κι' ένας σουλτάνος δεν παίρνει ποτέ πίσω το λόγο του.

— Ποτέ! είπε ή Χαϊριέ.

— Θα τον πάρης! βρυχήθηκε ο σουλτάνος.

— Ποτέ! ξανάπε με πείσμα ή πριγκιποπούλα.

Ο σουλτάνος έχασε την ύπομονή του. Τινάχτηκε απ' το σοβά και ιλησάσε, άγριεμένος, τη Χαϊριέ.

— Θα τον πάρης! βροντοφώναξε. Είδημή, είμαι ικανός να κάνω... κι' εγώ δεν ξέρω τί.

Η 'Εμινέ είπε δειλά τότε:

— Άκούσε, πατέρα, αφού δεν τον θέλει ή Χαϊριέ, τον παίρνω εγώ. Πρέπει να κρατήσης τον λόγο σου, να του δώσεις γυναίκα μία κόρη σου.

Ο σουλτάνος και ή σουλτανί την ευχαρίστησαν ενώ ή Χαϊριέ την κορόιδευε.

Είδοποίησαν άμέσως τον Νισάμ να όριση πότε θέλει να γίνη ο γάμος.

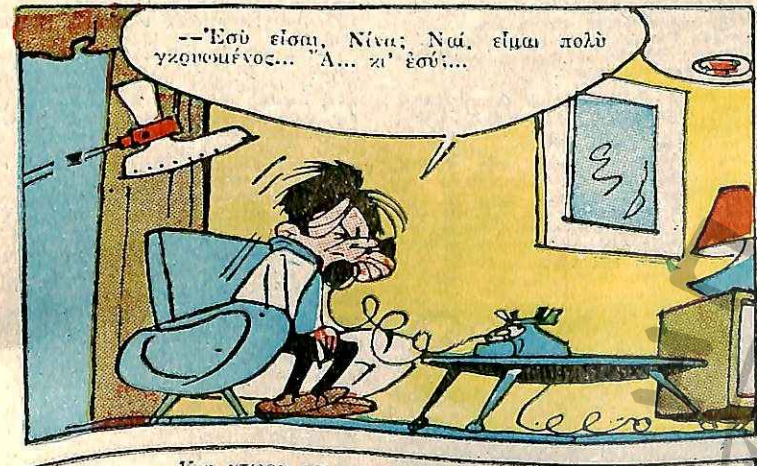
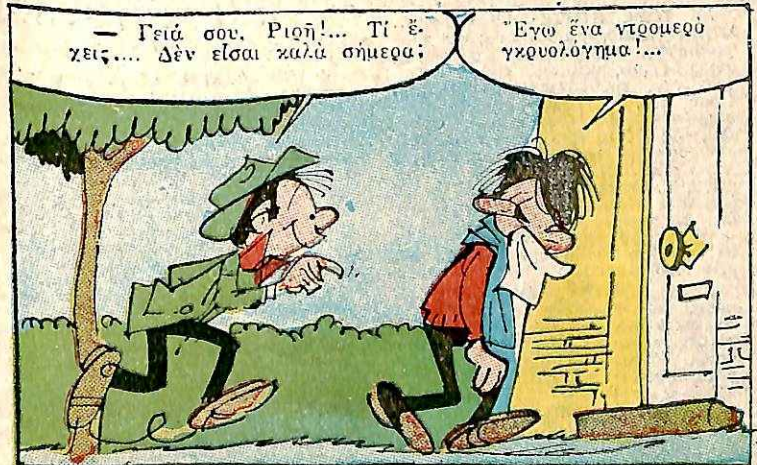
— Όχι πριν από δυο μήνες, ήταν ή άπάντησι του. Πρέπει να έτοιμαστώ κι' εγώ.

Α'τό τό είπε γιατί ύστερα από είκοσι μέρες κι' έξη ώρες έλγχε ή προθεσμία πού του είχε τάξει ή γριούλα. Ήθελε, όμως, κι' ένα πολύχρηστο μυστικό να ξαφρωθή, να περιποιηθ' τον έαυτό του, να ξαναγίνη άνθρωπος. Κι' όταν πέρασε ή προθεσμία, έκοψε τα μαλλιά του και τα γένεια του, έκανε λουτρό μερς συνέχε, άρωματίστηκε, φόρεσε λαμπρά φορέματα και ξεκίνησε γιά το παλάτι. Το σακκουλάκι δεν θά του έβριε πια άλλα λεπτά. Στο μεταξύ, όμως, ο Νισάμ είχε μαζέψει τόσα πολλά, πού θά μπορούσε να περάση πλούσια όχι μία, αλλά πολλές ζωές...

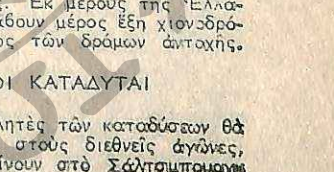
Η Χαϊριέ κόντευε να σκάση απ' το κακό της, όταν είδε πως ο άντρας πού περιφρόνησε ήταν τό πιο νόστιμο παλληκάρι πού μπορούσε να φαντασθή. Και ή 'Εμινέ δόσασε τον Άλλάχ γιά φαντασθή.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Ο Ρισής και η χείπττα

Από το περιοδικό ΤΙΝ-ΤΙΝ

Η πιο ευαίσθητη περιοχή για τον αυτοκινητιστή είναι της όσφυς και του ιερού οστού. Τα αναπόφευκτα τραντάγματα του αυτοκινήτου μπορούν να προκαλέσουν σοβαρές βλάβες σ' αυτή.

Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ

Προσέξτε τη σπονδυλική σας στήλη!

ΚΑΤΑ τόν τελευταίο πόλεμο, που διεξήχθη κυρίως με μηχανοκίνητα μέσα, οι στρατιωτικοί γιατροί βρέθηκαν στην ανάγκη ν' αντιμετωπίσουν μία ασθένεια, που παρετηρείτο κυρίως μεταξύ των στρατιωτών που κάθονταν πολλές ώρες στο βολάν των αυτοκινήτων, είτε επρόκειτο για μικρό τζιπ, είτε για μεγάλα καμιόνια ή τάνκς. Η ασθένεια αυτή εκδηλωνόταν με πόνο στην σπονδυλική στήλη και ιδίως στην περιοχή των οσφυαίων σπονδύλων και του ιερού οστού.

Ο πόλεμος πέρασε, αλλά η ασθένεια παρέμεινε και προσβάλλει σήμερα τους φιλικούς άστρους, κατά την επιστροφή τους από έναν περιπάτο ή μία εκδρομή με το αυτοκίνητο. Την ασθένεια αυτή, την ξέρουν όλοι εκείνοι που φεύγουν το Σαββατικό από την πόλη, για να περάσουν μία ημέρα στην έσοχη. Τα συμπτώματά της είναι ένας ισχυρός και επίμονος πόνος στη ράχη, που γίνεται μεγαλύτερος όταν κάνουμε μία κίνηση ή όταν σκύβουμε για να πάρουμε κάτι από χέμα.

Ο πόνος, όπως είπαμε, εντοπίζεται κυρίως στους σπονδύλους της όσφυς και του ιερού οστού. Κατά πρώτο λόγο, προσβάλλονται οι μεταξύ των σπονδύλων δίσκοι, που συμπιέζονται από τις ρίζες των νεύρων. Στη συνέχεια, οφείλονται οι ισχυρότεροι και επίμονοι πόνοι που αισθάνεται ο ασθενής. Σε βαρύτερες μορφές, έχουμε την καλουμένη δυσκοπάθεια που είναι ένα είδος κήλης των δίσκων. Ένα μέρος των, δηλαδή, γλιστράει προς τα έξω και συμπιέζεται από τους αντίστοιχους σπονδύλους. Είναι δυνατόν επίσης να προσβληθεί το ισχιακό νεύρον, όπως έχουμε κρίσι ισχυαλγία.

Η σπονδυλική στήλη, ως γνωστόν, περιλαμβάνει τρία τμήματα: την αυχενική περιοχή, που α-

ποτελείται από επτά σπονδύλους, την περιοχή της ράχης, που αποτελείται από δώδεκα σπονδύλους, και την περιοχή της όσφυς, που αποτελείται από πέντε οσφυαίους σπονδύλους, πέντε του ιερού οστού και τέσσερις του κοκκυγίου. Οι αυχενικοί σπόνδυλοι είναι μικροί και κινητοί, οι ραχιαίοι συνδέονται με τις πλευρές, οι οσφυαίοι είναι πολύ χονδρόι, του ιερού οστού συνδέονται μεταξύ τους και σχηματίζουν έναν ενιαίο όγκο, και του κοκκυγίου είναι μικροί και μοιάζουν σαν να χώνονται ο ένας μέσα στον άλλον.

Τα πιο ευαίσθητα σημεία της σπονδυλικής στήλης είναι: 1) Το σημείο, όπου συνδέεται με τη βάση του κρανίου, στο επίπεδο των δύο πρώτων αυχενικών σπονδύλων. Είναι το σημαντικότερο σημείο για τη ζωή. Από εκεί περνούν τα μεγάλα αγγεία της καρδιάς, που τροφοδοτούν με αίμα το νωτιαίο μυελό, την παρεγκεφαλίδα και τον εγκέφαλο.

2) Ο έβδομος αυχενικός σπόνδυλος, από τον οποίο περνούν τα νεύρα, που ρυθμίζουν τη λειτουργία του ήπατος και της καρδιάς και εφορεύουν στις κινήσεις του βραχίονος και του χεριού. 3) Ο πρώτος οσφυαίος σπόνδυλος, που βρίσκεται στο σημείο όπου γίνεται η κάμψη της ράχης. Πά το λόγο αυτό, τα τραντάγματα σ' αυτή την περιοχή είναι πολύ συχνά. Στο σημείο αυτό, σπινθητάει ο νωτιαίος μυελός. Από εκεί περνούν επίσης τα νεύρα που ρυθμίζουν τις κινήσεις του διαφράγματος και συνεπώς την αναπνοή.

4) Ο πέμπτος οσφυαίος σπόνδυλος που είναι η βάση της σπονδυλικής στήλης. Πάνω σ' αυτόν σπινθητάει ολόκληρος ο κορμός. Το αξιοσημείωτο είναι, λοιπόν, ότι η στάση που παίρνει ο οδηγός, όταν κάθεται στο βολάν του αυτοκινήτου, θέτει όλα αυτά τα

ευαίσθητα σημεία της σπονδυλικής στήλης, αλλά περισσότερο την περιοχή των οσφυαίων σπονδύλων και του ιερού οστού.

Οι ιδεώδεις δρόμοι για τους αυτοκινητιστές είναι εκείνοι που έχουν λεία επιφάνεια και που δεν παρουσιάζουν απότομες στροφές. Αλλά τέτοιοι δρόμοι, δυστυχώς, δεν υπάρχουν. Τα τραντάγματα είναι αναπόφευκτα, και στην πιο μικρή διαδρομή. Το μεγαλύτερο κακό, το κάνουν εκείνα που τινάζουν τον οδηγό από τη θέση του, είτε προς τα πάνω είτε προς τα πλάγια. Η προσπάθειά του να μην τυχόν τινάξει από τα χέρια του αναγκάζει τους σπονδύλους να σφίγγονται ο ένας πάνω στον άλλον και να συμπιέζονται τους δίσκους που βρίσκονται μεταξύ τους. Με τη σειρά τους, συμπιέζονται τότε οι ρίζες των νεύρων και στο λόγο αυτό οφείλονται οι πόνοι.

Μία προσφύλαξη από τα τραντάγματα θα ήταν επίσης τα ανατομικά καθίσματα, εκείνα, δηλαδή, που θα προσομοίωνταν περισσότερο στις απαιτήσεις της σπονδυλικής στήλης του οδηγού. Αλλά τα καθίσματα αυτά θύρετε να είναι άτομα, φτιαγμένα, δηλαδή, για τη ράχη του κάθε οδηγού. Δυστυχώς, τα εργοστάσια κατασκευής αυτοκινήτων προσπαθούν να βρουν έναν τύπο που να ταίριαζε σ' όλους και με τον τρόπο αυτό δεν ικανοποιούν κανένα. Αυτή η απέλεια των καθισμάτων μπορεί, όμως, ν' αναπληρωθεί με ειδικά μαξιλαράκια ή με πλέγματα από πλαστική ουσία, που τοποθετούνται στις πιο ευαίσθητες περιοχές, π.χ. στην περιοχή της όσφυς και του ιερού οστού.

Το καλύτερο, όμως, είναι, όταν πρόκειται να κάμψετε μία μεγάλη διαδρομή, να την χωρίσετε σε πολλά τμήματα. Λίγες είναι των καυδών στη σπονδυλική σας στήλη να ξεκοιμάται και να αναβοβόλίζει την κανονική θέση της.

Η Θέτρα
που εξασφάλισε την ομορφιά μου
η καταπληκτική
PIERRE CURIEUSE
Πιέρ Κιριέζ
Μ' ένα ελαφρύ σαρώξο εξορίζει
• ΕΡΕΘΙΣΜΟΥΣ • ΡΥΤΙΔΕΣ
• ΜΗΛΙΜΙΚΙΑ • ΠΑΛΑΔΕΣ
• ΠΕΡΙΤΤΑ ΛΙΠΗ
Δίνει νέα ζωή στην επιδερμίδα και ΔΙΟΡΘΩΝΕΙ το στήθος. Ζητήστε τη στα Φαρμακεία και Μικροπωλεία μαζί με το μοναδικό άρωμα
PARFUM MAGNETIQUE
Προϊόντα του οίκου GAUVIN - PARIS

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: **ΑΝΤ. ΨΗΤΟΣ**
ΣΤΟΥΡΑΡΑ 43 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 628.086
ΔΙΤΕ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Δίδεμη διπλή πυρκαμίδα

1) Ο. 2) Ο. 3) Ο. 4) Ο. 5) Ο. 6) Ο. 7) Ο. 8) Ο. 9) Ο. 10) Ο. 11) Ο. 12) Ο. 13) Ο. 14) Ο. 15) Ο. 16) Ο. 17) Ο.

Μικρά προβλήματα

1) Όχι, γιατί είναι μητέρα του. 2) 36 χρόνων. Πριν από τριάντα χρόνια ήταν 6 χρόνων. 6 Χ 6 = 36. 3) Μαί. Περιττότερο τ' ανά πάσα ώρα και στιγμή, ενώ το βρασιμένο δά κνήμ εύκολα δέκα γύρους, το άεραστο θα κάνει το πολύ δύο γύρους. 4) Πούλησε 17 μέτρα και μένουν 13. 5) 36, 48, 42, 56. Έναλλάσσονται τα πολλαπλάσια του 6 και του 8 (2Χ6, 2Χ8, 3Χ6, 3Χ8, 4Χ6, 4Χ8, κ.ο.κ.). 6) 4 αγόρια και 9 κορίτσια (9-1=2Χ και 9-3Χ-1). 7) 15 φιάλες κρασιού και 9 λικέρ (180Χ= (1500-1200) (24-Χ).

Τα δύο όμοια ζευγάρια

Είναι το τελευταίο ζευγάρι της πρώτης σειράς και το πρώτο της κάτω σειράς.

★

Η λύσις του υπ' αριθ. 1036 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΙΣΤΟΣ - ΣΤΕΝΗ. 2) ΔΙΑΣΩΣΙΣ - ΜΑΝΙΑΚΟΣ. 3) ΙΑΜΑ - ΚΑΘΩΝ - ΕΛΣΑ. 4) ΩΜΑ - ΚΡΟΤΟΣ - ΕΚ - ΑΤΙ. 5) ΣΑ - ΔΙΑΣΗΜΑ - ΔΟΣ - ΙΑ. 6) ΑΣ - ΡΟΙ - ΣΙΑΜ. 7) ΠΟΛ - ΩΜ - ΣΟΙ - ΜΕΝΟΣ. 8) ΣΠΟΥΔΑΙ - ΦΙΛΑΙ. 9) ΑΡΠΑΣ - ΝΙΚΟΣ. 10) ΕΝΕΟΙ - ΘΑΛΑΣΣΑ. 11) ΕΝΤΙΘ - ΑΝΑ - ΠΙ - ΑΠΣ. 12) ΔΙΝΗ - ΩΤΙΑ - ΜΑ. 13) ΤΗ - ΑΚΙ - ΑΣΤΡΑΦΗ - ΑΚ. 14) ΑΜΑ - ΗΣ - ΣΙΤΗΡΑ - ΚΕΑ. 15) ΛΙΜΑ - ΔΙΑΙΤΑ - ΠΑΙΣ. 16) ΑΚΑΜΠΤΟΣ - ΚΑΣΤΑΝΕΣ. 17) ΣΑΡΑΪ - ΑΝΑΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΙΔΙΩΣ - ΤΑΛΑΣ. 2) ΣΙΑΜΑΙΟΣ - ΕΝΔΗΜΙΚΑ. 3) ΤΑΜΑ - ΑΠΑΝΤΙ - ΑΜΑΡ. 4) ΟΣΑ - ΔΑ - ΟΡΕΙΝΑ - ΑΜΑ. 5) ΣΩ - ΚΙΣ - ΥΠΟΘΗΚΗ - ΠΙ. 6) ΣΚΡΑ - ΩΔΑΙ - ΙΣ. 7) ΠΙΛΟΣ - ΜΑΣ - ΑΩ - ΔΟΝ. 8) ΣΩΤΗΡ - ΕΝΤΑΣΙΣ. 9) ΝΟΜΟΣ - ΑΙΣΙΑ. 10) ΜΩΣΑΪΚΑ - ΑΤΤΙΚΑ. 11) ΕΑΝ - ΑΙ - ΝΑΙ - ΡΗΤΑΙ. 12) ΕΑ - ΦΙΑΙ - ΑΡΑΣ. 13) ΣΙ - ΚΟΣΜΙΚΑ - ΜΡΑ - ΤΑ. 14) ΤΑΕ - ΣΙΕΛΟΣ - ΑΗ - ΠΑΝ. 15) ΕΚΛΑ - ΑΝΑΣΣΑ - ΚΑΝΑ. 16) ΝΟΣΤΙΜΟΙ - ΑΠΛΑΙΕΙΣ. 17) ΗΣΑΪΑ - ΚΑΣΣΑ.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΕΧΝΗΤΗ ΓΥΝΑΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΗ

ΣΤΕΙΡΩΣΙΣ

και η θεραπεία της
ΠΩΛΕΙΤΑΙ εις όλα τα κεντρικά διανομεία Δρχ. 30 και εις την διευθύνειν του συγγραφέως
ΟΔΟΣ ΣΕΚΕΡΗ 8 - ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΑΜΕΣΟΝ "MENTIOM"

Διπλ. Χον. Ψ.Κ.Ε. Σας απαντά εις οιοδήποτε θέμα σας ενδιαφέρει. Αισθηματικά, γάμοι, θανάτοι, έσφαρισεις, προβλήματα, ύποψιες αντικειμένων, θησαυρούς κλπ. Υποβολή, επιδράσεις, αντιδράσεις εξ αποστάσεως δια ψυχοδράμας εν ύπναι. Γράφονται από εξωτερικόν, εσωτερικόν, στέλνεται γραμμιαν απαντήσεως. Κα ΤΟΥΛΑ Μ. Πατησίων 14, 7ος όροφος, 3ον Γρ. Τηλέφ. 620.412. Ωραι 9-1 και 5-8 μ.μ. Αθήναι.

Η αλληλογραφία μας

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Σοφία Νιχλάτ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Μαρία Νιχλάτ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Τόβια Ν. Βέβια, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Τόβια Ν. Βέβια, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Βάσος Παπαγιάννης, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τρεις φοιτητές, ο Α. Τσιγανής, ο Β. Πεγίδης και ο Σ. Χαριτοπούδης, Μπουμπουλίνας 38, Αθήναι (147), Ελλάδα, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους ηλικίας 18-23 ετών, απ' όλον τον κόσμο, εις την ελληνική, γαλλική και γερμανική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μίας σταθερής φιλίας.

Ο Ιωάννης Μανωλάκης, 66, Περιοχών, Ελλάδα, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας σταθερής φιλίας.

Ο Σπύρος Γουδελής, 1, Κορσού, Κέρκυρα, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας σταθερής φιλίας.

Ο Κώστας Παπαγιάννης, 77, Πατρών, Ελλάδα, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Χορσάβ, 15, Λεωφόρος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

ILFORD PLASTIKA

ILFORD
Photographic
Paper
28 Sheets
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Κ. ΚΑΤΣΑΡΗΣ
ΠΛ. ΚΑΡΥΤΗΣ 3 ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έτησια Δρχ. 300
Έξαμηνος » 150
Τρίμηνος » 75

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έτησια Λίρες Άγγλιας 7
» Δολάρια 20
» Φρ. Βελγ. 1000
» Φρ. Γαλλ. νέας 100
» Φρ. Έλβετ. 90
» Μάρκα Γερμ. 90

Εμβάσματα Έσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης και Έξωτερικού δια τραπεζικής ταχυτάτης προς το περιοδικό "ΘΗΣΑΥΡΟΣ", Δραγουτσάνου 4, (Πλατεία Κλαυθμώνος), Αθήναι.

Διευθυντής - Διαχειριστής και υπεύθυνος κατά Νόμον

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΑΤΖΗΣ

Εκδοτική Έταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ»

Διευθυντής και υπεύθυνος Τυπογραφείου ΚΩΝ/ΝΟΣ Γ. ΤΟΥΝΤΑΣ

Ναύαδων 24, Παλαιόν Φάληρον

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο ΛΑΚΙΣ ΚΑΡΕΤΑΝΑΚΙΣ και ο ΤΟΛΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ, ΒΟΥΔΕΡΟΣ 6.471 ΗΙΡΖΕΝΧΑΙΝ, ΟΒΕΡΕΣΣΕΝ W. ΓΕΡΜΑΝΙΑ, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Α. ΧΡΙΣΤΟΥ και ο Η. ΣΤΑΥΡΟΥ, 6 FARMHAM HOUSE THE MARLOWES ROAD HEMEL - HAMPSTEAD HERTS ENGLAND, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την σύναψη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΤΙΜΜΥ ΑΝΝΑΣ, 32 E HAMBURG ST. BALTIMORE 30 MD USA, επιθυμεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΝΙΚ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, 35 BARRY ST. SOUTH YARRA MELBOURNE AUSTRALIA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΙΧΤ ΝΑΧΤ, 684 LAMBERTHEIM HESSEN WAJA STRASSE 13 GERMAN, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΟΜΕΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, 281 BENGALI LIBYA, επιθυμεί αλληλογραφία με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΙΧΤ ΝΑΧΤ, 684 LAMBERTHEIM HESSEN WAJA STRASSE 13 GERMAN, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, FINIS KASTROP RAUXEL JUPITER STRASSE 27 DEUTSCHLAND, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΘΑΝΟΣ ΣΑΜΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, 684 LAMBERTHEIM HESSEN WAJA STRASSE 13 GERMAN, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΟΠΑΝΟΓΛΟΥ, 684 LAMBERTHEIM HESSEN WAJA STRASSE 13 GERMAN, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΟΠΑΝΟΓΛΟΥ, 684 LAMBERTHEIM HESSEN WAJA STRASSE 13 GERMAN, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μίας καλής και σταθερής φιλίας.

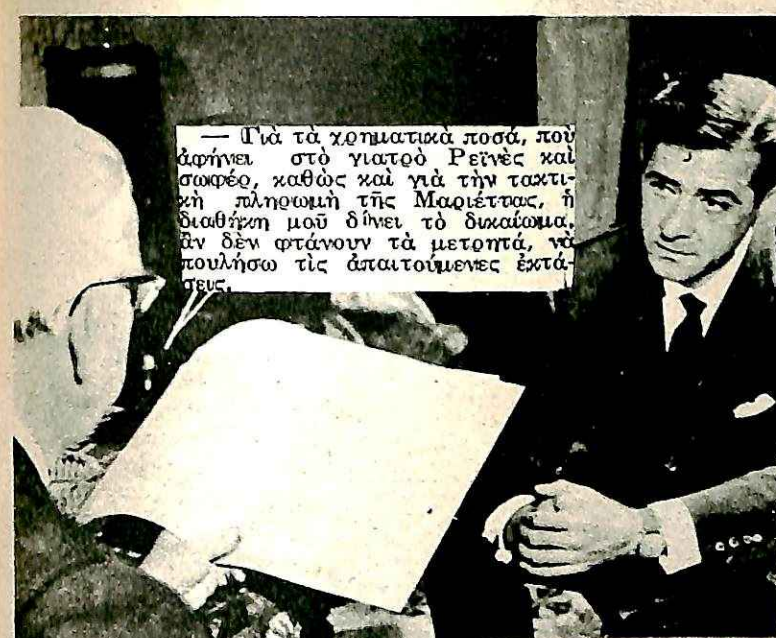
— Αποδείχθηκε η άθωότης σου, αγάπη μου. Δεν υπάρχει πια κανένα εμπόδιο για το γάμο μας...

— Δεν ξέρω γιατί, αλλά αρχίζω τώρα να λυπάμαι τη Χουάνα. Μένει ολιούναχη μέσα στο κενό, που δημιουργεί γύρω της η κακία της. Θα έπαυσα πολύ, ή καμμένη...

— Είσαι ένας θησαυρός καλωσύνης. Κι' εγώ λυπάμαι αυτή την κοπέλλα, που η υπερηφάνεια της της κατέστρεψε τη ζωή. Ας κρατήσει τον πύργο και τα πλούτη της. Έμεις θα έχουμε την ευτυχία μας.

Την κηδεία της Άλτσια ντέ Μαρτινέλλια, εκτός από τους ανθρώπους του πύργου, ακολουθούν οι περισσότεροι από τους κατοίκους της περιοχής, που όλοι εκτιμούσαν την καλωσύνη της και την ευγενική της ψυχή.
Την άλλη μέρα, στο γραφείο του συμβολαιογράφου της κομησίας, συγκεντρώνονται η Χουάνα, η Σιλβία, ο γιατρός Ρεϊνές και οι υπηρέτες του πύργου. Τους κάλεσε όλους εκεί ο ίδιος ο συμβολαιογράφος, προκειμένου ν' ανοίξει μπροστά τους τη διαθήκη της νεκρής.

— Για τα χρηματικά ποσά, που αφήνει στο γιατρό Ρεϊνές και σωφρέο, καθώς και για την τακτική πληρωμή της Μαριέττας, η διαθήκη μου δίνει το δικαίωμα, αν δεν φτάνουν τα μετοχή, να πουλήσω τις απαιτούμενες εκτάσεις.

— Δεχθήτε τα συγκαταστήματά μου, δεσποινίς Μπέργκιες. Από σήμερα είστε πολύ πλούσια...

— Πολύ πλούσια, μπορεί... αλλά και πολύ δυστυχισμένη...

— Σύμφωνα λοιπόν με την επιθυμία της μακαρίτισσας, η δεσποινίς Χουάνα Μπέργκιες κληρονομά όλη την περιουσία της: τον πύργο, τα κτήματα, τα κοσμήματα...

— Όποτε κληρονομώσε τα πάντα... Σ' αυτήν τ' άφησε όλα η θεία της... Η Χουάνα δεν πίστευε τ' αυτή της.

...Μου έδωσε μόνο ένα βαρύνιο κολλιέ, για να το παραδώσω στη δεσποινίδα Σιλβία, που την περιποιήθηκε με τόση στοργή. Η Μαριέττα θα μπορούσε να ζήσει στο μικρό σπιτάκι, πίσω από τον πύργο, μαζί με τον άντρα της, και θα εξασκευόταν να παίρνει το μισό της όσο ζή. Τέλος, ο γιατρός Ρεϊνές θα πήρε από τα υπάρχοντα κοσμήματα...

— Νόμιζα πως θα μπορούσα με τα δικά μου κοσμήματα να σου φτιάξω αυτό το εραστήριό... Τώρα πια δε με χρειάζεσαι...

— Αν με είχες κάνει να σ' άρνησώ θα στα συγχωρούσα όλα.

Η Χουάνα καταλάβαινε πως τα εκατομμύριά της δεν μπορούσαν να την βοηθήσουν να κρατήσει κοντά της τον μόνο άντρα, που είχε αγαπήσει...

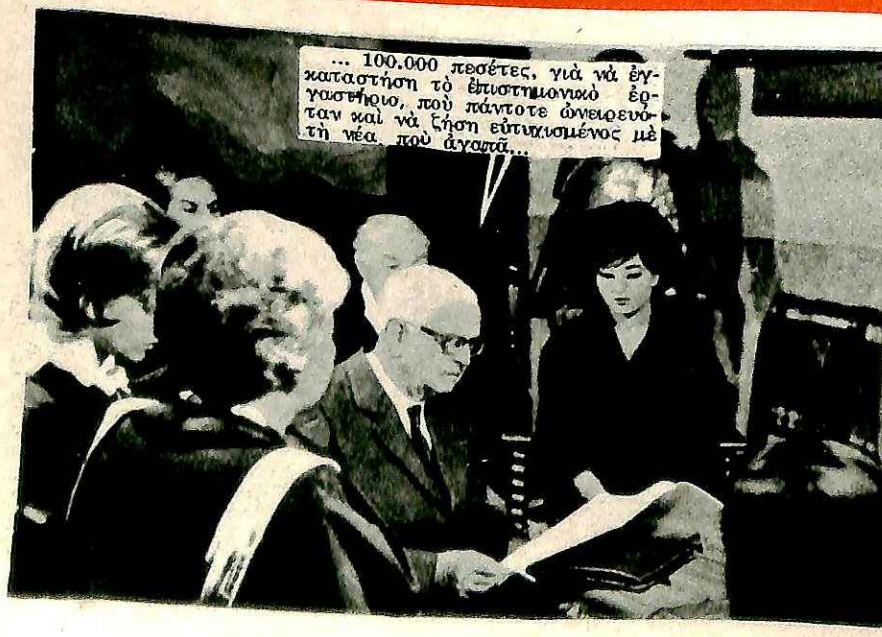

— Μην φεύγεις, Αντόνιο... Μείνε... Σε παρακαλώ... Σ' αγαπώ τόσο πολύ!...

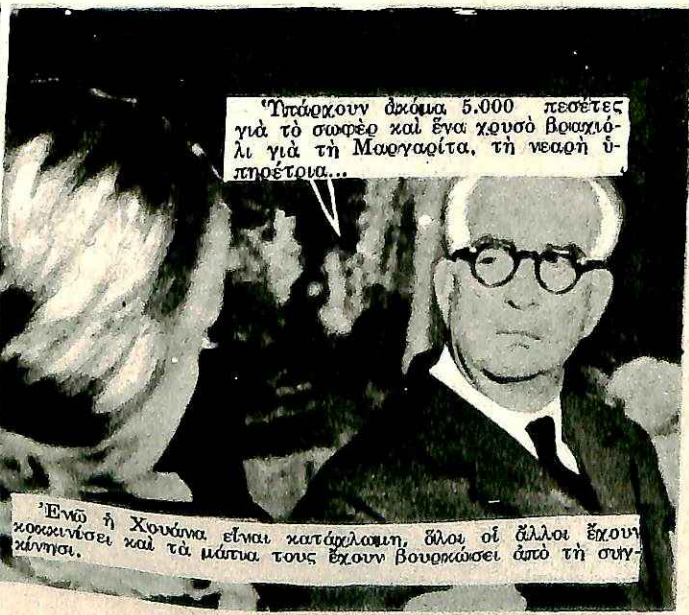
— Όχι, Χουάνα... Έσύ δεν αγαπήσες ποτέ τίποτε άλλο, εκτός από τον εαυτό σου... και το χρήμα... Πάμε, Σιλβία. Δεν έχουμε πια τίποτα να κάνουμε εδώ...

Για πρώτη φορά, από τότε που ήταν μικρό κοριτσάκι, η υπερήφανη Χουάνα ξεστόμισε ένα γερό κλάμα. Κλάει, γιατί νοιώθει πως θα είναι άνηφορος ή μοναξιά, που την περιμένει...

... 100.000 πεσέτες, για να εγκαταστήσει το έπισημονικό εργαστήριο, που πάντοτε ανιχνεύεται και να ζήσει ευτυχισμένος με τη νέα, που αγαπά...

Υπάρχουν ακόμα 5.000 πεσέτες για το σωφρέο και ένα χρυσό βραχιόλι για τη Μαργαρίτα, τη νεαρή υπηρέτρια...

Ενώ η Χουάνα είναι κατάρρακτη, όλοι οι άλλοι έχουν κοιμηθεί και τα μάτια τους έχουν βουρκώσει από τη συγκίνηση.

Η Σιλβία και ο γιατρός Ρεϊνές, πριν εγκαταλείψουν το χωριό, πηγαίνουν ν' αφήσουν μερικά λουλούδια πάνω στον τάφο της κομψής, που θέλησε, με μία τελευταία γενναϊότητα χειρονομία, να εξασφαλίσει την ευτυχία τους.

Ενώ ο γιατρός Ρεϊνές εγκαθίσταται στην πόλη και ζει ευτυχισμένος μαζί με τη Σιλβία, που έγινε γυναίκα του, η Χουάνα αποφασίζει να πουλήσει ό,τι της άφησε και να φύγει για την Κιανή Άκτι. Έλπίζει πως τα γλέντια, που θα μπορούσε να εξασφαλίσει με τα πλούτη της, θα την κάνουν να ξεχάσει και θα γίνουν ένα βάλαμο, για την πληγωμένη της καρδιά.

ΠΟΛΙΤΑΙ

ΤΕΛΟΣ

SCHERK

Πάντα λεπτή και αιθέρια, με υπέροχο άρωμα και τους τελευταίους χρωματισμούς της μόδας, η πούδρα ΣΕΡΚ δās προσφέρεται σε καινούργιο κομψό κουτί.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ **Cosmética** Ε.Π.Ε. ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

Η ΓΥΝΑΙΚΑ και το νοικοκυριό

Η ήμερησά απασχόλησίς της σε αριθμούς

1) Γενικές φροντίδες του σπιτιού.

Νοικοκυριό	°Ωρες Λεπτά
Ψώνια (τροφήμα κλπ.)	54
Μαγειρεία	36
Πλύσιμο πιάτων	30
Πλύσιμο ρούχων	36
Σιδερωμα	12
Ράψιμο και μαντήρισμα	36
Μικροεπισκευές κλπ.	6
Σύνολο	240

2) Ειδικές φροντίδες για τα παιδιά.

Πλύσιμο, ντύσιμο κλπ.	°Ωρες Λεπτά
Παρακολούθησις	24
Βοήθεια στα μαθήματα	12
Άλλες φροντίδες	24
Σύνολο	60

Γενικό σύνολο 300 12
είας εργασίας: 10 ώρες και 42 λεπτά.
Πρέπει ακόμη να υπολογίσουμε τη δαπάνη ενέργειας, που απαιτείται από τη εργασία. Κουράζεται κανείς περισσότερο όταν τρέχει παρά όταν περπατάει με κανονικό βήμα, όταν ανεβαίνει μία σκάλα παρά όταν την κατεβαίνει, όταν σκουπίζει παρά όταν χτυπάει ένα αυγό. Νά μερικοί υπολογισμοί, που μάς δείχνουν τον άριθμό των θερμίδων που απαιτούνται σε κάθε λεπτό της ώρας για

ώριστες εργασίες του νοικοκυριού: Καθαρισμός χώρων (καθιστήρι, 0,5—1 θερμ. 3
Ξεσκόνισμα επίπλων
Σκούπισμα και πλύσιμο 3,5—5
Τζαμιών
Στρώσιμο κρεβατιών 3,5—5
Πλύσιμο πιάτων 6,1
Όπως βλέπετε, αυτές οι 11 περιπτώσεις άδρες καθημερινής εργασίας αντιστοιχούν σε μεγάλο μυσικό και νευρικό κόπο, που είναι περισσότερο σημαντικό, για το λόγο ότι η γυναίκα διαθέτει μικρότερο δυναμικό ενέργειας από τον άνδρα. Ένας άνδρας που τρέφεται, ξεκουράζεται και κοιμάται κανονικά, αναπληρώνει στο σύνολό τους τις δυνάμεις που κατανάλωσε στην εργασία της ημέρας. Η γυναίκα, όμως, δε μπορεί, χωρίς βλάβη, να ξεδεύσει περισσότερο από τα 60—80% της ενέργειας που διαθέτει. Πέρα από αυτό το ποσοστό, δεν είναι σε θέση ν' αναπληρώσει τις δυνάμεις που κατανάλωσε. Έπέρνεται τότε η υπερκόπωση και η νευρική εξάντληση, που είναι τόσο συνηθισμένες στις γυναίκες.

Ο μόνος τρόπος για ν' αποφυγή αυτή την υπερκόπωση και την νευρική εξάντληση, είναι η άρνησις της εργασίας της κατά άρθρολογικό τρόπο. Έτσι, θα έχη οικονομία χρόνου, αλλά και δυνάμεις. Εύτυχώς, τα σύγχρονα μέσα που έχη στη διάθεσί της, της επιτρέπουν αυτή την οικονομία χρόνου και

δυνάμειων. Το ηλεκτρικό ψυγείο π.χ. την απαλλάσσει από τον κόπο να θάινει κάθε μέρα για να ψωνίσει. Μπορεί να ψωνίζει κρέας, ψάρια, φρούτα κλπ. μία φορά την εβδομάδα και να τα εναποθηκεύη στο ψυγείο. Με τον τρόπο αυτό, θα έχη μία οικονομία 2—3 ώρων την εβδομάδα.

Το μηχανικό πλυντήριο της επιτρέπει επίσης να εξοικονομή 5—6 άδρες την εβδομάδα. Σημαντική ανακούφιση της παρέχει ακόμη η ηλεκτρική σκούπα. Το σκούπισμα είναι μία από τις πιο κουραστικές δουλειές που κάνει η γυναίκα. Οι επιστήμονες υπολόγισαν την άποκατάστασι του καρδιακού ρυθμού, έπειτα από το σκούπισμα, και έδωσαν το αποτέλεσμα με ηλεκτρική και με κοινή σκούπα. Με τη δεύτερη, ο ρυθμός της καρδιάς αυξάνει σε σημαντικώτατο βαθμό, αλλά και η άποκατάστασις του στο κανονικό επίπεδο γίνεται γρηγορότερα. Οι επιστήμονες, ως οια στο μόνο που απαιτείται για την άποκατάστασι του καρδιακού ρυθμού, έπειτα από άρισμένη εργασία. Όσο γρηγορότερα ο ρυθμός αυτός επανέρχεται στο κανονικό επίπεδο, τόσο μεγαλύτερη είναι η ρόμη του άτόμου.

Στο έμπόριο, έξ άλλου, υπάρχουν σήμερα ειδικά καθίσματα για την κουζίνα. Τα καθίσματα αυτά επιτρέπουν στη νοικοκυρά να κάνει όλες τις κινήσεις που απαιτεί το νοικοκυριό της, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να σκάνεται διαρκώς. Μεγάλη προσοχή πρέπει να δίδεται επίσης στο ύψος που έχουν ο νεροχύτης, ο μπουφές, το τραπέζι, όπου εκτελούνται διάφορες εργασίες. Το να είναι κάπως ψηλότερα δεν βλάπτει, έκτος όταν είναι πολύ ψηλά. Όταν είναι, όμως, πολύ χαμηλά και αναγκάζουν τη γυναίκα να σκύβη, πολλαπλασιάζουν την κόυρασί της. Έπιδρούν επίσης με δυσάρεστο τρόπο στη σπονδυλική της στήλη.

νοικοκυριό της, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να σκάνεται διαρκώς.

Μεγάλη προσοχή πρέπει να δίδεται επίσης στο ύψος που έχουν ο νεροχύτης, ο μπουφές, το τραπέζι, όπου εκτελούνται διάφορες εργασίες. Το να είναι κάπως ψηλότερα δεν βλάπτει, έκτος όταν είναι πολύ ψηλά. Όταν είναι, όμως, πολύ χαμηλά και αναγκάζουν τη γυναίκα να σκύβη, πολλαπλασιάζουν την κόυρασί της. Έπιδρούν επίσης με δυσάρεστο τρόπο στη σπονδυλική της στήλη.

Ανεξάρτητα, όμως από τα σύγχρονα μέσα, το κυριώτερο είναι, όπως είπαμε και παραπάνω, η άρθολογική άργανώσις της εργασίας. Δυστυχώς, οι περισσότερες γυναίκες δεν έχουν κανένα πρόγραμμα στη δουλειά τους και το άποτέλεσμα είναι ότι κουράζονται περισσότερο από ό,τι πρέπει. Αυτή η κόυρασις επιδρά, όπως είναι έπιόμενο, στο νευρικό τους σύστημα και η νευρική εξάντλησις επιτείνει την κόυρασι. Δημιουργείται έτσι ένας φαύλος κύκλος, από τον οποίο δεν κατορθώνουν να ξεφύγουν.

Η ΦΟΒΕΡΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ο Παρισινός φωτογράφος Σέρζ Μικσβαρλέ, σύζυγος της ηθοποιού Βαλερί Λαγκράν, άνοηλοντας τις 26 Σεπτεμβρίου, άνοιγοντας το γκαζί Προηγμένων, έγραψε ένα είδος προφητικής διαθήκης. Στις πέντε σελίδες του χειρογράφου αυτού, άσελίδες, με φράσεις γεμάτες νοσταλγία, έγραψε, έπειτα από άρισμένη εργασία, "Όσο γρηγορότερα ο ρυθμός αυτός επανέρχεται στο κανονικό επίπεδο, τόσο μεγαλύτερη είναι η ρόμη του άτόμου. Στο έμπόριο, έξ άλλου, υπάρχουν σήμερα ειδικά καθίσματα για την κουζίνα. Τα καθίσματα αυτά επιτρέπουν στη νοικοκυρά να κάνει όλες τις κινήσεις που απαιτεί το νοικοκυριό της, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να σκάνεται διαρκώς. Μεγάλη προσοχή πρέπει να δίδεται επίσης στο ύψος που έχουν ο νεροχύτης, ο μπουφές, το τραπέζι, όπου εκτελούνται διάφορες εργασίες. Το να είναι κάπως ψηλότερα δεν βλάπτει, έκτος όταν είναι πολύ ψηλά. Όταν είναι, όμως, πολύ χαμηλά και αναγκάζουν τη γυναίκα να σκύβη, πολλαπλασιάζουν την κόυρασί της. Έπιδρούν επίσης με δυσάρεστο τρόπο στη σπονδυλική της στήλη.

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και το μέλλον σας

Οι προβλέψεις του Δρος ΚΑΜΑ για την περίοδο 17 — 23 Δεκεμβρίου 1964

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ
 ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Η Πανσέληνος θα ενοήση τις μακρόπνοες προσπάθειες, άρκει να ξεκολλουθήτε να τις περιβάλλετε με την ίδια προσοχή και να δείχνετε τον ίδιο ζήλο. ★ Αν συναντήσετε αντίρρήσεις από συγγενείς, δείξτε διπλωματία.	★ Προσπαθήστε να καταλάβετε το πρόσωπο, που σας ενδιαφέρει και μη χάσετε καμία ευκαιρία, για να το φανήτε ευχάριστος. ★ Θα έμφανισθή επικίνδυνος αντίπαλος, τον οποίο θα έξουδετερώσετε με την τακτική σας αυτή.	★ Το στομάχι και γενικά το πεπτικό σύστημα παρουσιάζουν αισθητή βελτίωσι. Η περίοδος είναι κατάλληλη, για να καταπολεμήστε άνοχηλτικά παθήσεις των έντέρων. ★ Δυσάρεστη περίοδος για όσους υποφέρουν από αιμορροΐδες.
 ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Η Πανσέληνος δημιουργεί συνθήκες ευνοϊκές για την εργασία και υποβοηθεί μία εύληκτη συνεργασία με συναδέλφους και συνεργάτες. ★ Αποφύγετε να προκαλήτε θόρυβο γύρω από τις διάφορες ενέργειες και τα σχέδιά σας.	★ Δυσχέρειες και άνωμαλίες θα προκαλέσουν μία άκρητική άμείψαιρα. Μόνον αν καταβάσετε, να παραμερίσετε τον έγωισμό και την υπερφάνεια, θα βελτιώσετε την κατάσταση και θα ξαναερεθίτε στο δρόμο της ετυχίας.	★ Υγεία καλή. Έχετε ανάγκη από άφθονο ήρεμο ύπνο και από καθαρόν άέρα. ★ Αποφύγετε την υπερκόπωση και τις κάθε φύσεως καταχρήσεις. ★ Με την Πανσέληνο, θ' άπαιτηθή αύξηση των προφύλαξεων. ★ Τυχρό το 1.
 ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Αν βρεθήτε σε δύσκολη θέση, μη διατάσετε να ζητήσετε τη συμβουλή προσώπου με πείρα, στο οποίο έχετε ότι μπορείτε συγχρόνως να έχετε κι έμπιστοσύνη. ★ Παρουσιάζεται έμπόδιο, που δύσκολα θα υπερπηδήσετε.	★ Αφροδίτη και Ποσειδών έξασφαλίζουν μία αύξηση της γοητείας και σας επιτρέπουν να σημειώσετε πολλές εύκολες κατακτήσεις. ★ Προτιμήστε τη συντροφιά προσώπων, που άγαθούν το γέλιο και την ετυχία.	★ Το νευρικό σύστημα παρουσιάζει μεγάλη βελτίωσι. Μετακινήσεις και ίδιως ταξίδια με πλοίο, που θα γίνουν για άπαγγελματικούς σκοπούς ή για ψυχώνωσια, θα ώφελήσουν πολύ την υγεία. Χρώμα σας το μπλε.
 ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Η Πανσέληνος έπηρεάζει ευνοϊκά την εργασία και η έμπορική άλληλογραφία σας έπιφύλασσει πολλές ευχάριστες εκπλήξεις. ★ Συμπερνούσα συνάλληγη, θα σας επιτρέψη να βελτιώσετε τα οικονομικά. ★ Αποφύγετε τα χρέη.	★ Η συντροφιά σας βασίζεται στη δική σας πρωτοβουλία, για να περάση ένα ευχάριστο Σάββατοκύριακο. Μη την άπογοητεύσετε. ★ Προσέξτε επίσης πολύ πώς θα συμπεριφερθήτε σε ήλικιωμένο συγγενή. ★ Όλα έρχονται ευνοϊκά.	★ Αν δεν προσέξτε πολύ το φαγητό σας, κατά τις ήμέρες αυτές, δύσκολα θ' άποφύγετε ένοχλήσεις στο στομάχι και στο σκύτοι. ★ Κίνδυνος να παρουσιασθή δερματοπάθεια άλλεργικής φύσεως. ★ Τυχρό το 5.
 ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αύγουστου	★ Έπιτυχία άπαγγελματικής φύσεως θα γίνη άφορμή ν' αύξηση το έγωισμό σας. ★ Μη χάσετε την ευκαιρία, που παρουσιάζεται, ν' αύξησετε τις γνώσεις σας και να βελτιώσετε την άπαγγελματική σας έπίδοσι. ★ Επιμεινέτε.	★ Η Πανσέληνος ενοεί τις νέες γνώριμες και σας έξασφαλίζει πολλές ευχάριστες εκπλήξεις. ★ Και στους παρτέμενους άμως, δίνει την ευκαιρία να δοκιμάσουν μεγάλες χαρές οικογενειακής φύσεως. ★ Ευχάριστο γράμμα.	★ Η υπερένταση, αν παραπαθή, θα προκαλή άόμειες, σε μία στιγμή μάστιγα, που ο όργανισμός έχει ανάγκη από άφθονο και ήρεμο ύπνο. ★ Αποφύγετε να οδηγήστε άστικίνητο κατά το Σάββατοκύριακο. ★ Τυχρό το 12.
 ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αύγουστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Θα σας γίνουν ένδιαφέρουσες προτάσεις. Προτιμήστε άμως να είναι γραπτές. Θα μπορούσε έτσι να τις μελετήσετε καλύτερα και δεν θα άπαρχη κίνδυνος να τις παρερμηνεύσετε ή να σας ξεγελάσουν. ★ Διαμάχες με συνεργάτες.	★ Θα παρουσιαστούν νέοι μεγάλοι πειρασμοί. ★ Θεωρείτε τον εαυτό σας νικημένο, κι άμως άπαρχουν στον έρωτα ήττες, που είναι πολύ ευχάριστες, άρκει να έξη κανείς να τις έκμεταλλευθή καταλλήλως. ★ Μη πειράζετε.	★ Το στομάχι είναι, τις ήμέρες αυτές, το πιο εύαίσθητο σημείο του οργανισμού. Φροντίστε, ό,τι τρώτε να είναι πάντοτε φρέσκο και καθαρό και γεμισμένο στην ίδια πάντοτε ώρα. ★ Η καρδιά άπαιτεί μία ήσυχη ζωή.
 ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Έλλειψι δυναμισμού θα προκαλή παρατηρήσεις, ίσως και έπιληθείς των άνωτέρων σας. ★ Γενικά, άποφύγετε ν' αναλάβετε άποχρεώσεις, που δεν θα μπορούσατε να έκπληρώσετε. ★ Σας δίδεται ένδιαφέρουσα πληροφορία.	★ Μη μεταφέρετε στον αισθηματικό και άικογενειακό τομέα άπαγγελματικής φύσεως έγνοιες. Θα δηλητηριάσετε έτσι μία άτιμώσφιρα, που θα σας προσέφερε χαρά και άνακούφισι. ★ Κίνδυνος να παρεξηγήσετε ενέργεια προσώπου.	★ Αποφύγετε τα ταξίδια, ιδίως με άεροπλάνο. ★ Η Πανσέληνος συνοδεύεται από καρδιακές διαταραχές, που όφελονται μάλλον σε υπερβολική νευρική κόπηση. ★ Λίγη καθημερινή γυμναστική θα ώφελήσει. ★ Άγοράστε λαχνά.
 ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Εύνοια της τύχης στον άπαγγελματικό τομέα. Η Πανσέληνος σας επιτρέπει να έπιτύχετε σημαντικές άγοραπωλήσεις και να δοκιμάσετε μία ευχάριστη έκπληξις οικονομικής φύσεως. ★ Η Δευτέρα 21 και η Τρίτη 22 ευνοϊκές.	★ Ένα νέο είδωλλο θα σας έξασφαλίσει μεγάλη χαρά. ★ Η περίοδος αυτή θα είναι γεμιστή άπρόοπτα, άλλα ευχάριστα και άλλα δυσάρεστα. ★ Άκούστε τη φωνή της καρδιάς σας και μη έπηρεαστήτε από συμβουλές των άλλων.	★ Αποφύγετε τις έπισκέψεις σε άρρώστους, γιατί υπάρχει κίνδυνος να σας μεταδώσουν το μικρόβιο, από το οποίο έχουν προσβλήθ. ★ Νευραλγίες ή πόνο άδοντος, θα σας καταλάβουν το κέρ. ★ Χρώμα σας το μαύρο. Τυχρό το 4.
 ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Προσέξτε πολύ τις ενέργειες και τα λόγια σας. Σας παρακολουθούν και σας έλέγχουν. ★ Πρόσωπο, που έχει κερδίσει την έμπιστοσύνη σας, δεν θα διασπείνη άκμεταλλευθή κάποιο σφάλμα, προσπαθώντας να έπωφεληθή.	★ Πρόσωπο που σας άγαπά, θα παρεξηγήση μία πρόσκληση νευρικήότητάς σας και θα την εκλάβη σαν μείωσι του ένδιαφέροντος, που νιώθετε γι' αυτό. ★ Σε περίπτωση ρήξεως, μη διατάσετε να κάνετε το πρώτο βήμα για συμφιλίωσι.	★ Τα άστρα προκαλούν διαταραχές στην ακοή και στην όρασι. Προφύλαξτε όσο το δυνατόν τις δυο αυτές αισθήσεις, που άπειλούνται κατά την περίοδο αυτή από πολλούς κινδύνους. ★ Μη εργάζεστε με άκατάλληλο φωτισμό.
 ΑΙΓΟΚΕΡΝΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Μη άφήσετε άνεκμετάλλευτες τις ευνοϊκές συνθήκες και τις ευκαιρίες που άποφύγετε η Πανσέληνος. Η τύχη θα βοηθήση κάθε σας ενέργεια και θα την άδηγηση στην έπιτυχία. ★ Πρότασι, που φαίνεται ένδιαφέρουσα, είναι ύποπτη.	★ Οι αισθηματικές σχέσεις έπηρεάζονται ευνοϊκά και σας έπιφύλασσουν χαρές και ευχάριστες εκπλήξεις. ★ Μη διατάσε άναπημένο πρόσωπο υποσχέσεις, που κατά βάθος δε σκοπεύετε να κρατήσετε. Μη το άπογοητεύσετε.	★ Πανοκέφαλοι και ζαλάδες, που, αν συνεχιστούν, έπιβάλλουν έπίσκεψι σε όφθαλμίατρο ή σε ώτορινολαρυγγόλογο. ★ Οι ήλικιωμένοι άς προσέξουν πολύ κατά το βάδισμα. Μία πτώσι θα είχε γι' αυτούς δυσάρεστα άποτέλεσματα.
 ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Έκμεταλλευθήτε όσο το δυνατόν μία πρόσφατη έπιτυχία σας και μη χάσετε καμία από τις ευκαιρίες, που παρουσιάζονται, για να δείξετε την άξία σας, τόσο στους άνωτέρους, όσο και στους συνεργάτες. ★ Τυχρή η Τρίτη.	★ Πολλά βράδια αυτής της περιόδου θα περάσουν ευχάριστα κοντά σε άγαπημένο πρόσωπο. ★ Την Κυριακή, κάποιος συγγενής θα σας στενοχωρήση με τη συμπεριφορά του. Δεν πρέπει να τα παίρνετε όλα κατάκαρδα.	★ Κίνδυνος να προσβλήθ, από άπρωσεσία, μία άδονηρη έξάρθρωσι. ★ Οι γυναίκες πρέπει να προσέξουν πολύ την τροφή τους, για ν' άποφύγουν ένα ένοχηλτικό έξάνθημα στο πρόσωπο. ★ Ο όργανισμός έχει ανάγκη από βιταμίνες.
 ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Έπιβάλλεται έπιμονή και ύπομονη. Δεν πρέπει να έγκυκαλείμετε μία προσπάθεια, που βρίσκεστε πολύ κοντά στην έπιτυχία. ★ Προκειμένου να διαλέξετε νέο συνεργάτη, προτιμήστε πρόσωπο του Τοξότη. ★ Καλή είδησι.	★ Η Πανσέληνος έπηρεάζει ευνοϊκά τις σχέσεις με το άδελφο φίλο. Μη έλαχίστη προσπάθεια θα μπορούσατε να έπαυφέρετε τη γοητήσι σε αισθηματικές σχέσεις και να κάνετε πιο σταθερό κάποιο πολύτιμο δεσμό σας.	★ Σας χρειάζεται άφθονο άδονηνο. Γι' αυτό, βγαίνετε όσο μπορείτε στον καθαρό άέρα και έλάτσατε το κάπνισμα. Αποφύγετε επίσης την παραμονή σε χώρους, όπου η άμείψαιρα είναι κάθε άλλο παρά καθαρή. ★ Τυχρό το 7.

Ἡ καλύτερη
κουζίνα
τοῦ κόσμου
μέ τὰ περισσότερα
πλεονεκτήματα

ΠΕΙΡΑ 100 ΕΤΩΝ

Imperial

Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

• ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Δ. Η. Μ. Σ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 154 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 31